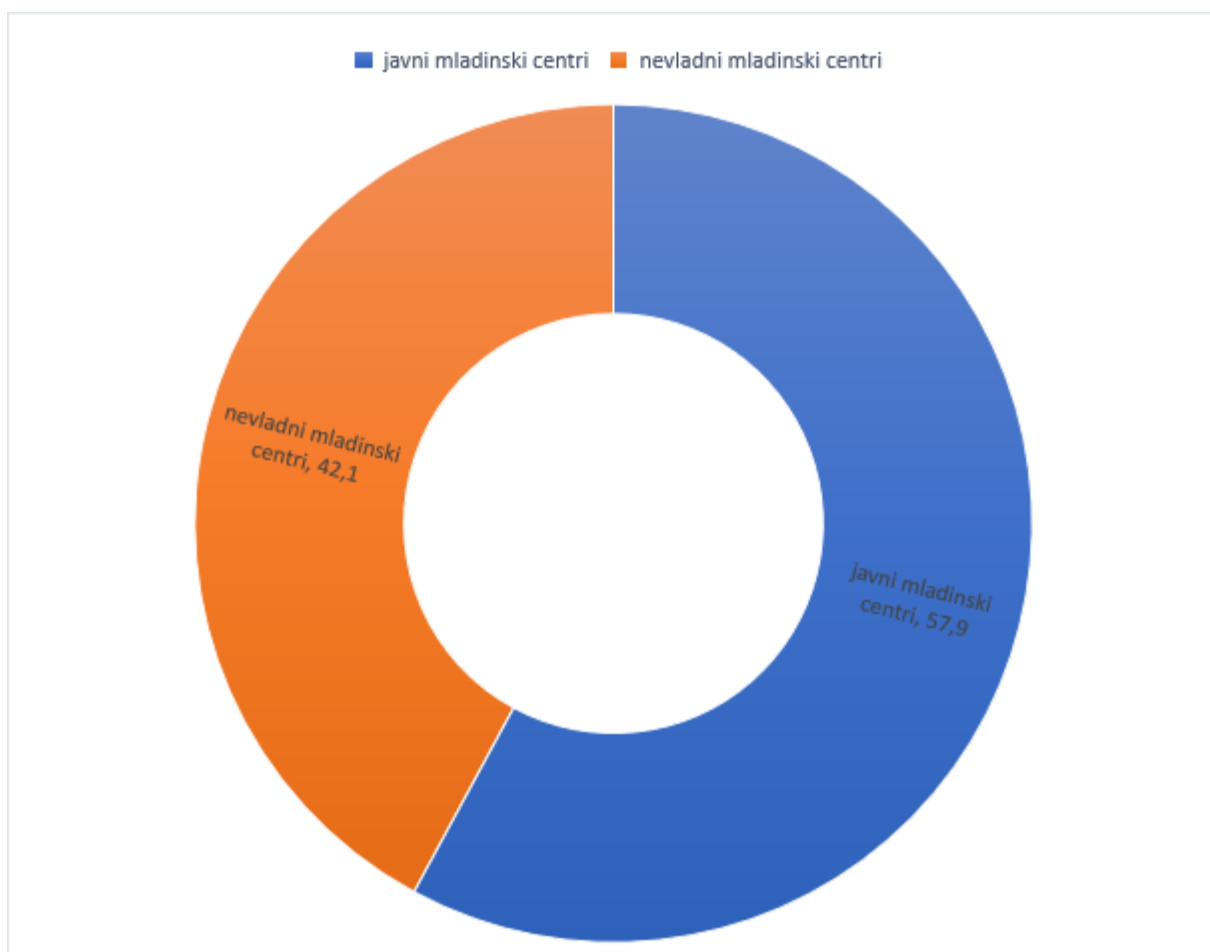

ANALIZA ČLANIC (mladinskih centrov) MREŽE MaMa 2018-2019

O članicah Mreže MaMa	2
O zaposlenih	4
O programu	5
O usposobljenosti mladinskih delavcev	6
Sistemizacija	7
O financah	8
Letna bilanca	8
Sredstva ustanovitelja	9
Sredstva nacionalnih institucij	9
Sredstva lokalnih institucij	10
Tržne dejavnosti	11
Sredstva evropskih razpisov	12
Donacije	12
Javni in nevladni mladinski centri	13
Povprečni mladinski center	18
O potrebah mladinskih centrov	21
Zaključek	22
O politiki	23
O Mreži MaMa	27
O mladinskem delu, zaposljivosti in metodologiji	36

O ČLANICAH MREŽE MAMA

Naše potovanje bomo začeli skozi pregled članic Mreže MaMa. Načeloma obstajata dve glavni skupini, to so javne organizacije in pa zasebne oziroma nevladne organizacije. V tem vprašalniku je sodelovalo 22 javnih in 16 nevladnih organizacij.

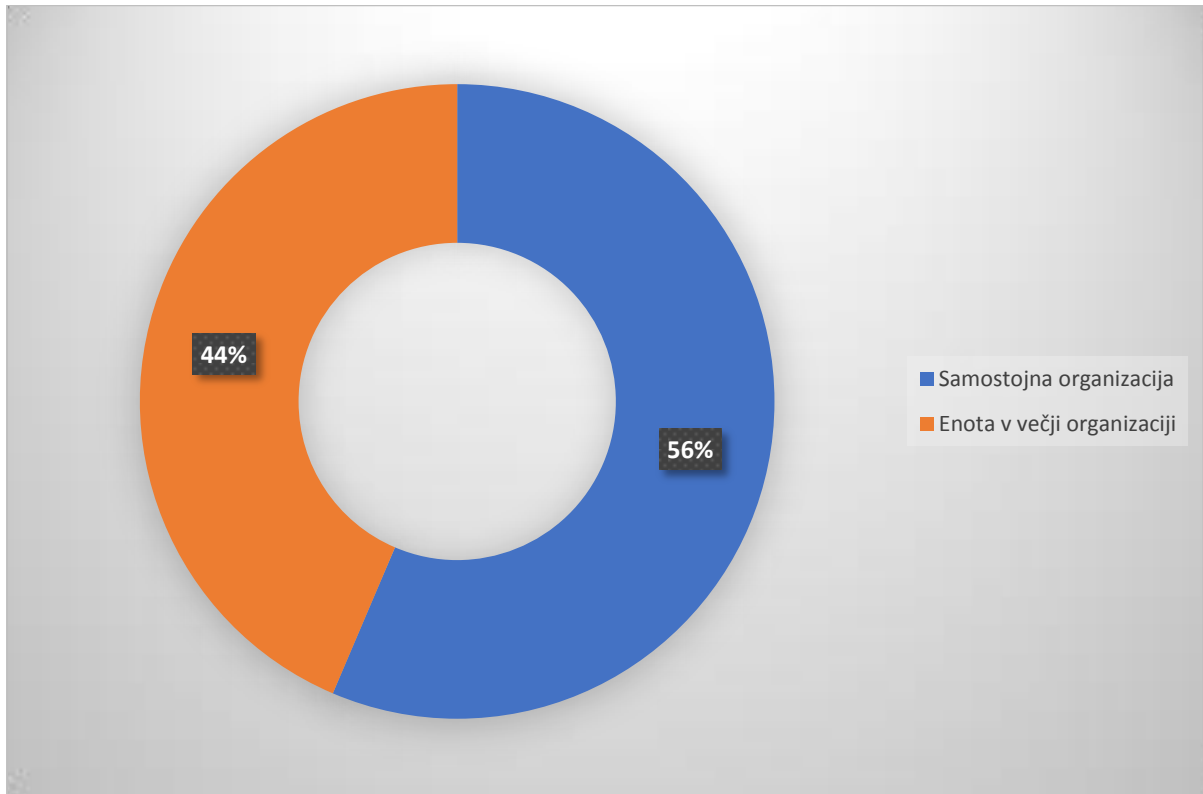

Vprašalnik je izpolnjevalo 39 članic Mladinske mreže MaMa. Mreža MaMa trenutno beleži 50 članic, kar pomeni, da je v analizo zajetih 78 % vseh članic mreže. V tem razdelku bomo predstavili njihove osnovne značilnosti.

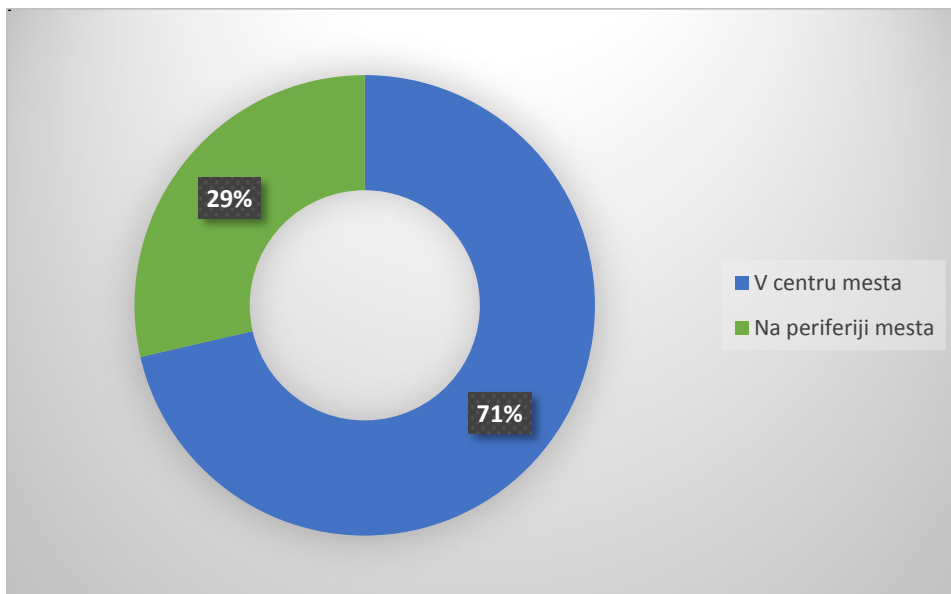
Omenjeni vzorec je navedel štiri pravne oblike:

Mladinski centri – javni zavodi	61,54 %
Mladinski centri – zasebni zavodi	23,08 %
Mladinski centri – društva	12,82 %
Mladinski centri – zveza društev	2,56 %

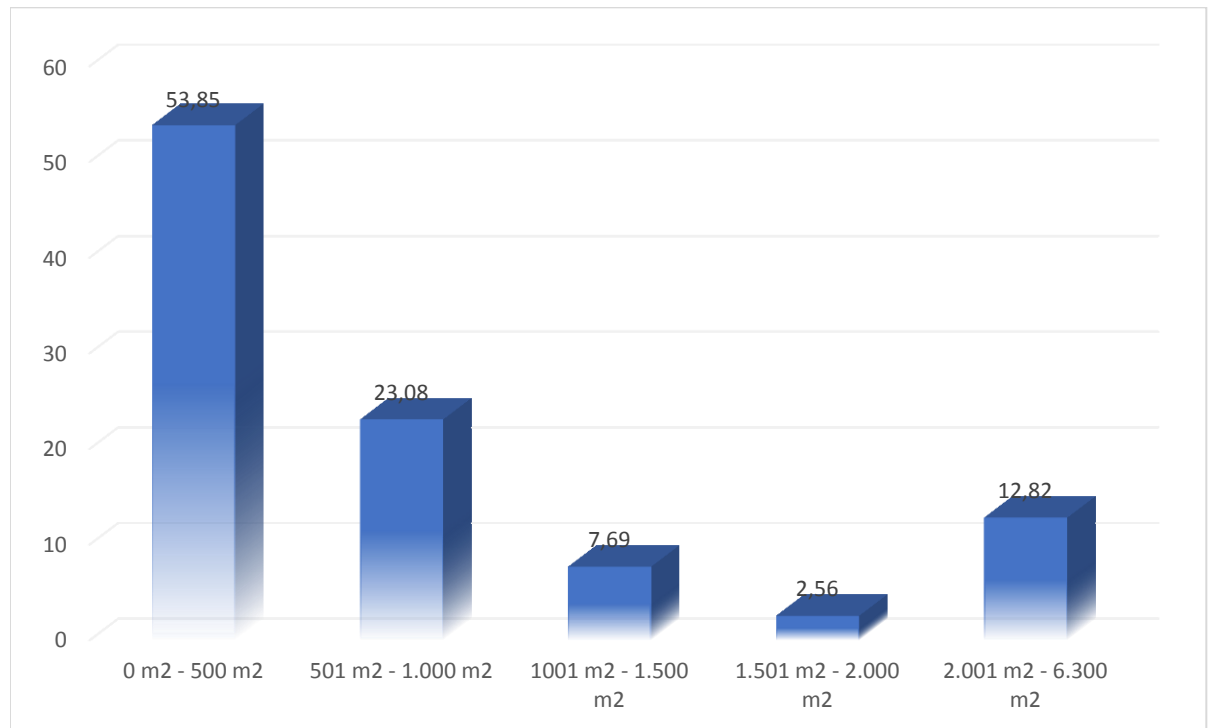
Vzorec anketiranih prav tako ponuja informacijo glede organiziranosti mladinskega centra.

Anketirane smo povprašali kje se nahaja njihov mladinski center in kako velik mladinski center imajo. Več kot dve tretjini mladinskih centrov se nahaja v centru mesta, medtem ko je slaba tretjina locirana na obrobju mesta.

Prosili smo za podatke o kvadraturi mladinskega centra. Velikost mladinskih centrov, ki zaobsegajo tudi zunanje prostore smo razvrstili v teh pet skupin.

Pri razumevanju teh podatkov je potrebno biti zelo pazljiv, saj so to podatki, ki vključujejo tako zunanji prireditveni ali projektni prostor ali pa ponekod obsegajo prostore, ki si jih različne enote v večji organizaciji delijo.

O ZAPOSLENIH

39 članic je v letu 2018 zaposlovalo skupaj 248 zaposlenih za polni delovnik. Od tega je 37 % zaposlenih *na projektih*, kar pomeni, da so sredstva za te zaposlene članice pridobile preko prijav na različne projekte. Za krajši delovni čas so iste članice v letu 2018 zaposlovale 27 zaposlenih, od tega 48 % *na projektu*.

Skoraj 49 % mladinskih centrov je v letu 2018 imelo dodatne zaposlitve, ki so jih pridobili preko aktivne politike zaposlovanja – javna dela. Teh je bilo v letu 2018 skupaj 33 zaposlenih. Največ organizacij je preko javnih del zaposlilo eno osebo, največ pa je preko javnih del zaposlenih pet zaposlenih v eni organizaciji.

Mladinski centri so v lanskem letu omogočali pridobivanje delovnih izkušenj kar 71 študentom, ki opravljajo delo v mladinskem centru v obsegu vsaj 20 ur na teden. Študentsko delo izvaja skoraj 44 % mladinskih centrov.

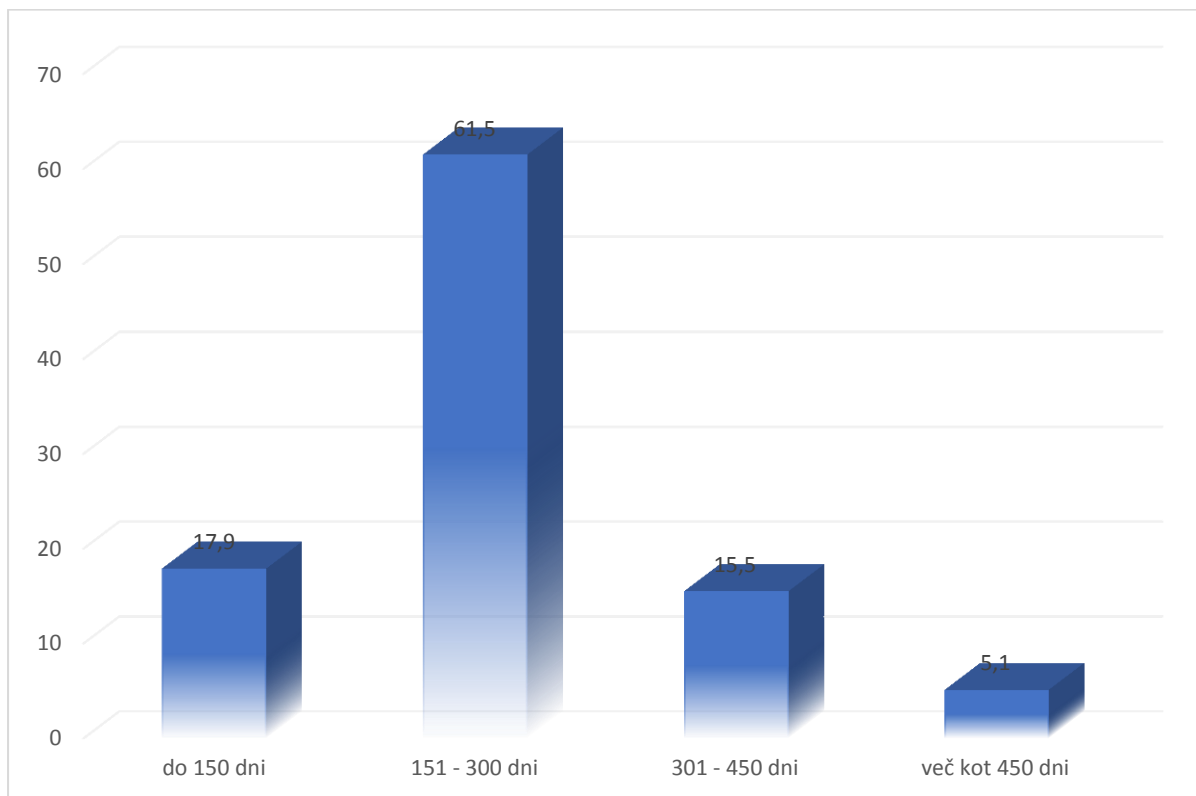
V mladinskih centrih pa je v letu 2018 delovalo skupaj 1.262 prostovoljcev.

Dobra tretjina zaposlenih v mladinskih centrih je zaposlena za določen čas in je odvisna od uspešnosti na projektih. Ta informacija jasno kaže, da so mladinski centri za izvajanje svojega programa odvisni od dodatnih sredstev, ki jih morajo zagotavljati na zelo ne-

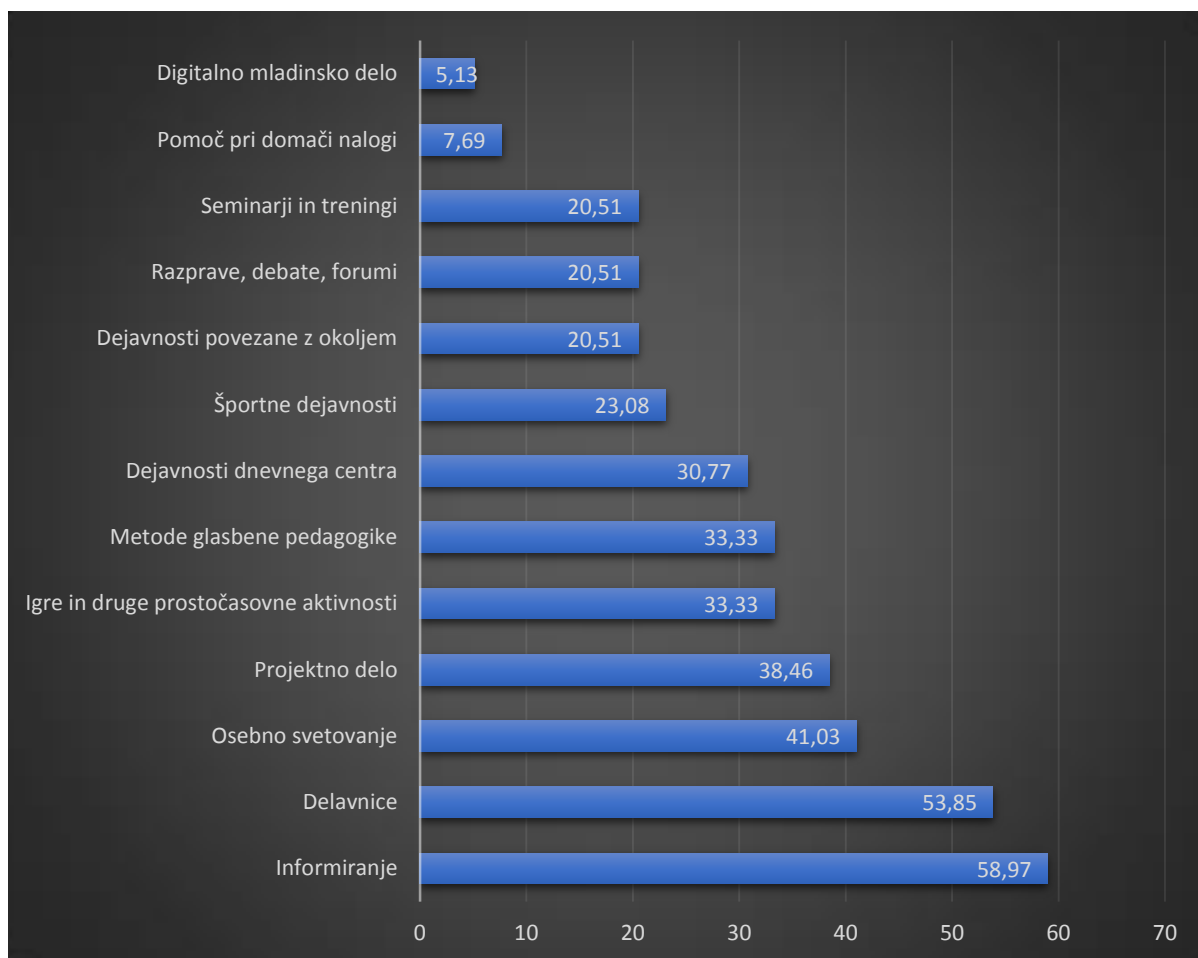
trajnostni način. Prijava na projekte namreč terja nekaj dnevno angažiranost mladinskih delavcev, nikjer pa ni zagotovila, da bo projekt tudi uspešen.

O PROGRAMU

Članice so nam zaupale, koliko dni programa so izvedle v letu 2018. Skoraj dve tretjini članic je izvedlo med 151 in 300 dni programa za mladino.

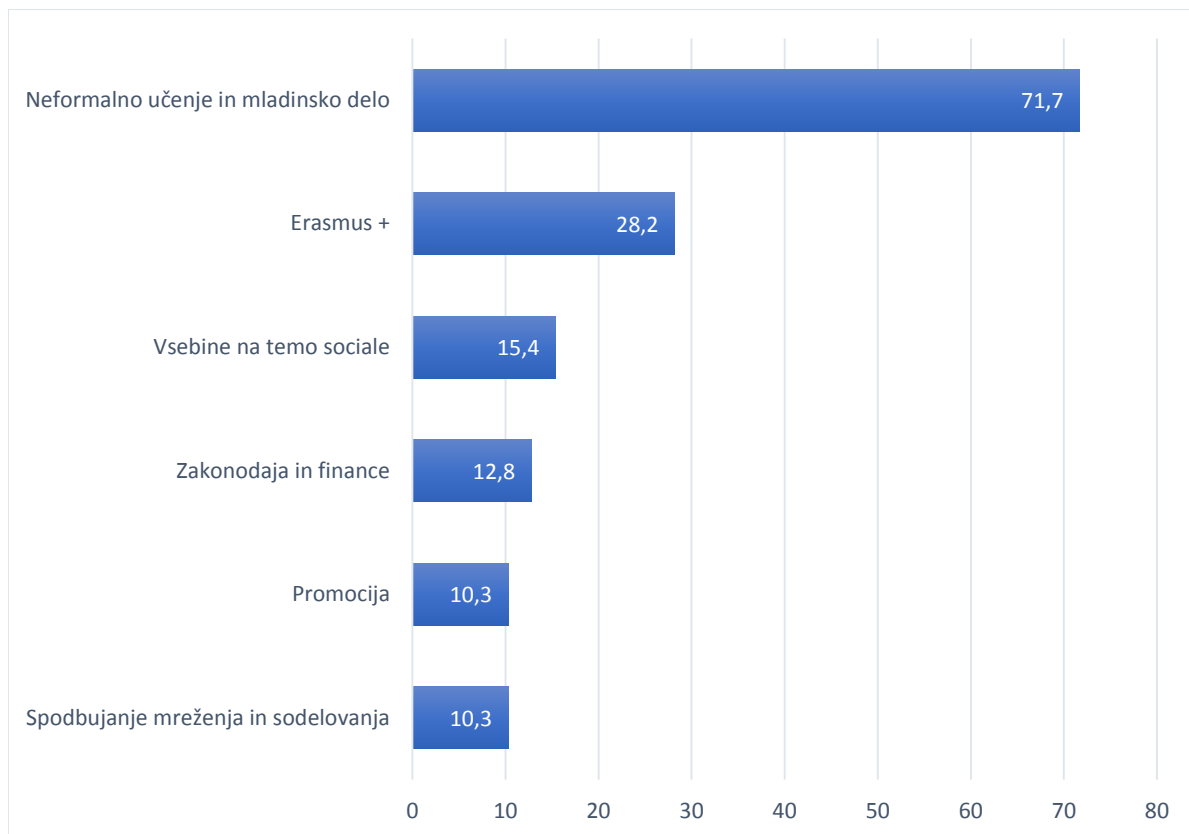
V nadaljevanju smo jih povprašali katerih pet najpogostejših aktivnosti izvajajo. Opaziti je lahko, da je informiranje in pa izvajanje različnih delavnic zelo pogosto pri članicah, temu pa sledita osebno svetovanje in pa projektne aktivnosti. Najmanj pogosto v top pet aktivnostih je digitalno mladinsko delo.

O USPOSABLJENOSTI MLADINSKIH DELAVCEV

Skoraj 93 % mladinskih centrov pritrjuje, da se njihovi zaposleni udeležujejo dodatnih usposabljanj, ki niso zakonsko zahtevana. Skoraj 70 % članic dodatnemu usposabljanju namenijo do 20 dni v letu, skoraj 14 % med 20 in 40 dnemi, ter skoraj 17 % več kot 40 dni v letu.

Najpogosteje se mladinski delavci dodatno usposabljujejo na področju neformalnega učenja in mladinskega dela, ki niso del programa Erasmus +, pri čemer gre za vložek dviga kakovosti stroke. Tem usposabljanjem sledijo usposabljanja, ki jih izvaja program Erasmus +, ter ostale vsebine, ki so podporne vsebine programu ali pa upravljanju.

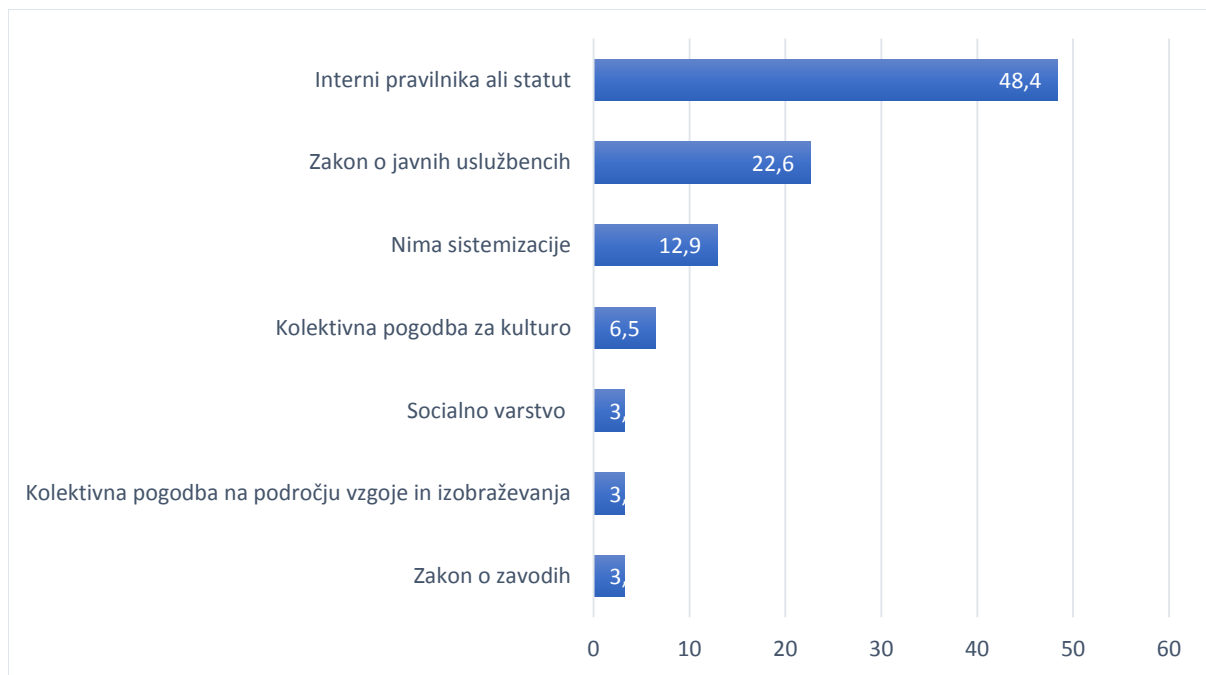

Skoraj 18 % vprašanih članic zaposluje sodelavce ali pa sodeluje s študenti, ki imajo opravljen NPK.

SISTEMIZACIJA

Mrežo MaMa že vrsto let zanima urejenost sistemizacije delovnih mest. V spodnjem grafu je razvidno, da je sistemizacija delovnih mest najpogosteje urejena z internimi pravilniki (48,4%). Razvidno pa je tudi, da imajo mladinski centri precej različne sistemizacije, torej ni enotne sistemizacije za mladinski sektor. Temu delno botruje dejstvo, da je 44 % mladinskih centrov enota večje organizacije, ki ima sistemizacijo urejeno glede na svojo glavno dejavnost.

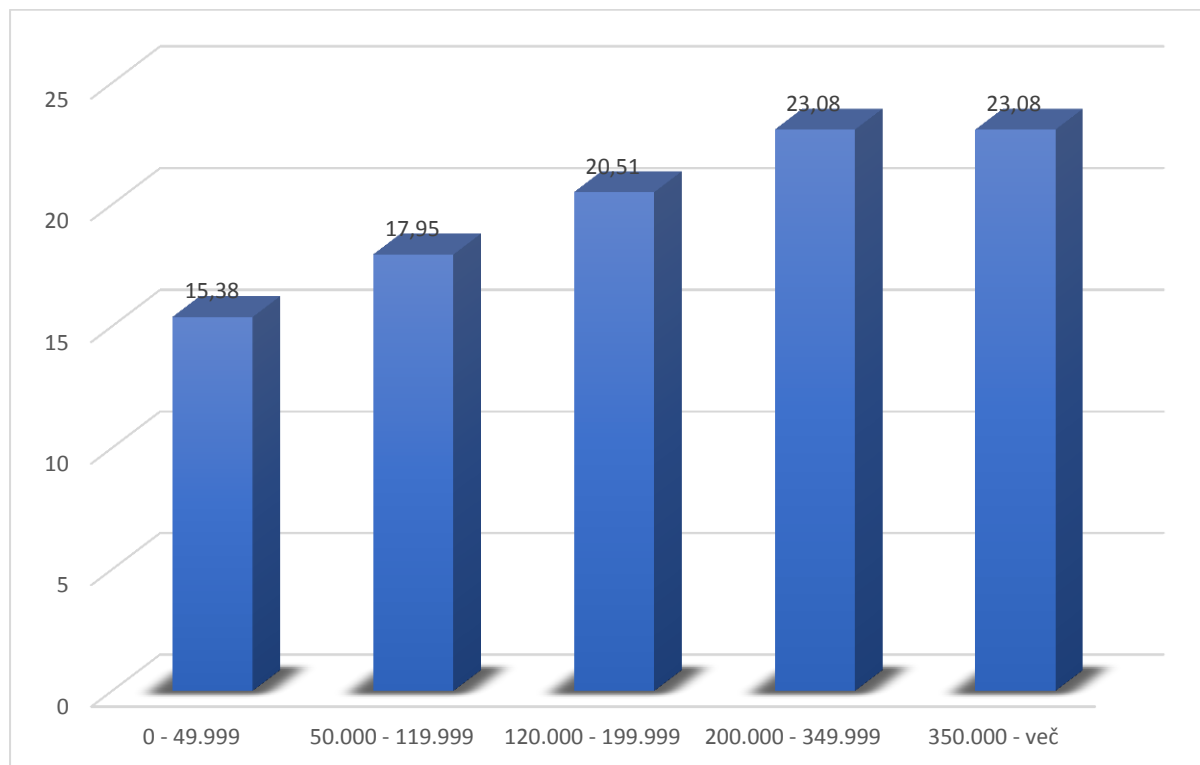
Pojavi se torej vprašanje ali je smiselno razmišljati o enotni sistemizaciji delovnih mest.

O FINANCAH

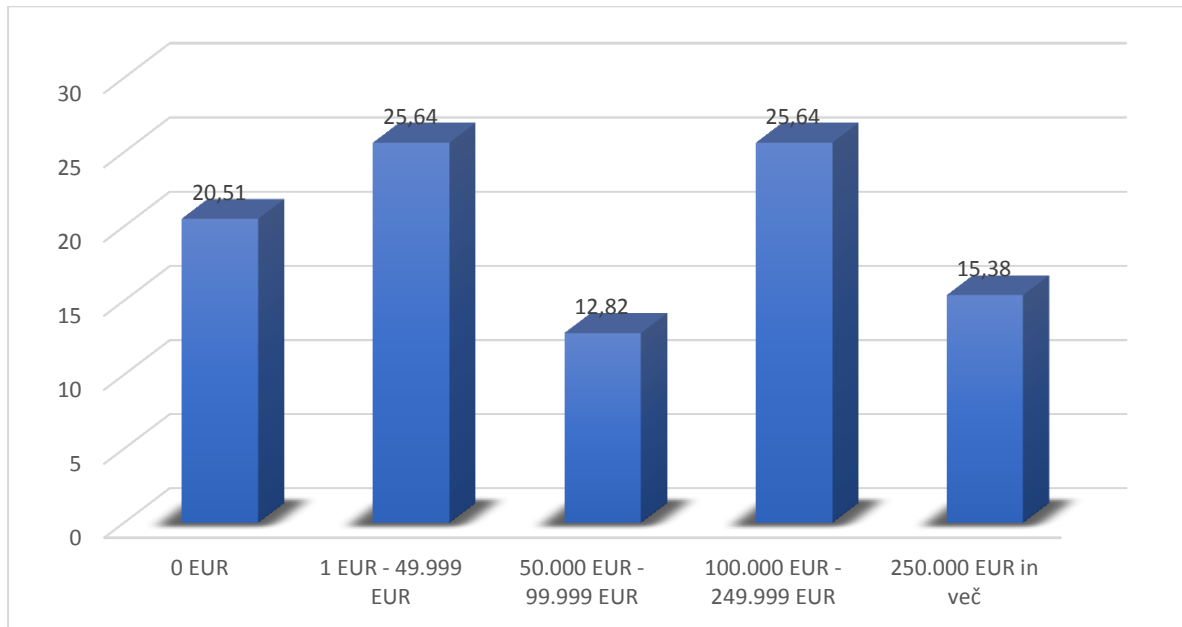
Letna bilanca

Letni prihodek mladinskih centrov zelo variira. V spodnjem grafu lahko opazimo, da je skoraj polovica mladinskih centrov (47,4 %) v preteklem letu beležila več kot 200.000 EUR prihodkov.

Sredstva ustanovitelja

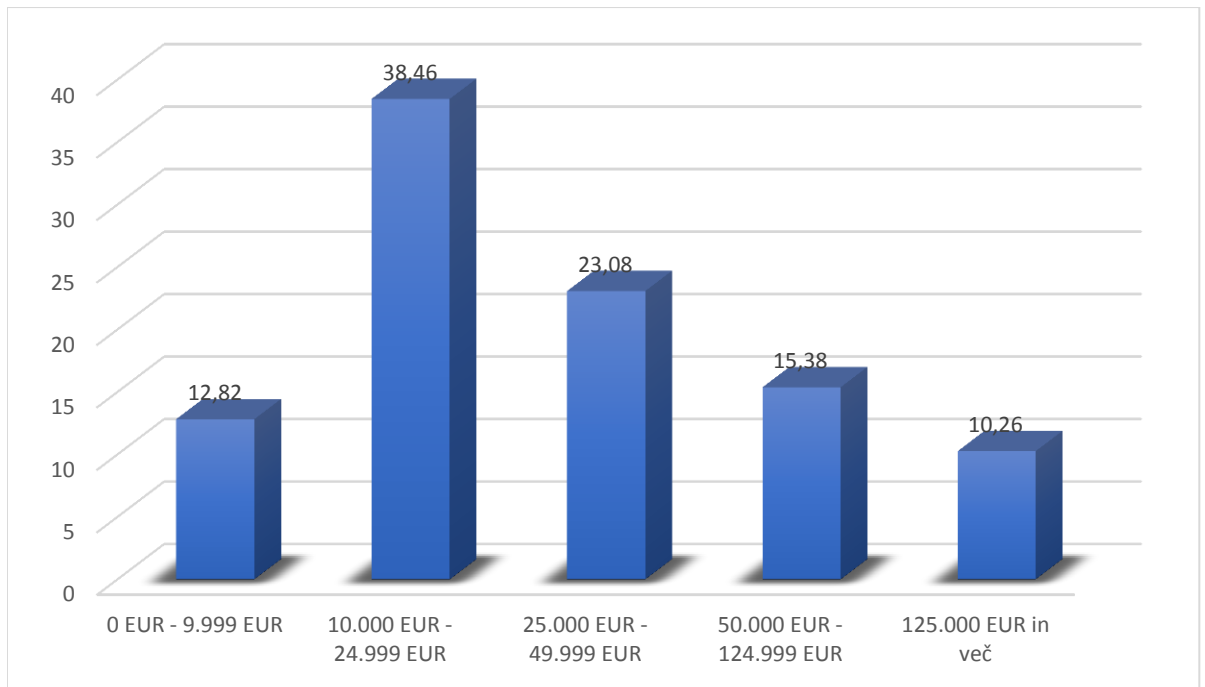
Povprašali smo tudi, koliko prihodkov so v lanskem letu pridobili od ustanoviteljev. V spodnjem grafu lahko vidimo, da petina mladinskih centrov ne prejema nobenega financiranja s strani ustanoviteljev, kar je pričakovano, saj ustanovitelji društev in zasebnih zavodov običajno ne financirajo rednih vsebin organizacij. Kljub vsemu pa kar 54 % nevladnih organizacij sporoča, da kljub vsemu dobijo finance od ustanovitelja.

V grafu lahko opazimo tudi, da 38,46 % organizacij od ustanovitelja prejme do 99.999 EUR letno, ter 41,02 več kot 100.000 EUR.

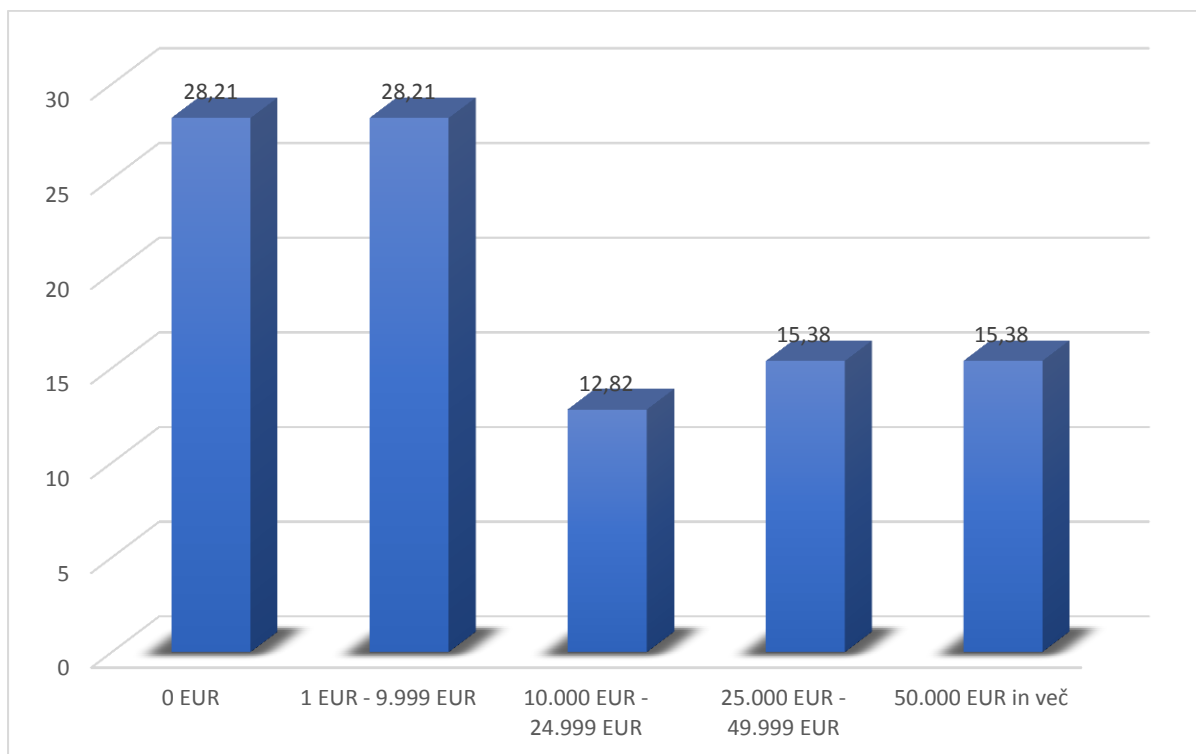
Sredstva nacionalnih institucij

Zanimala so nas tudi sredstva nacionalnih institucij kot je URSM, ministrstva in podobno in v spodnjem grafu lahko vidite, da skoraj dve tretjini (61,54 %) mladinskih centrov od nacionalnih institucij prejme med 10.000 EUR in 49.999 EUR.

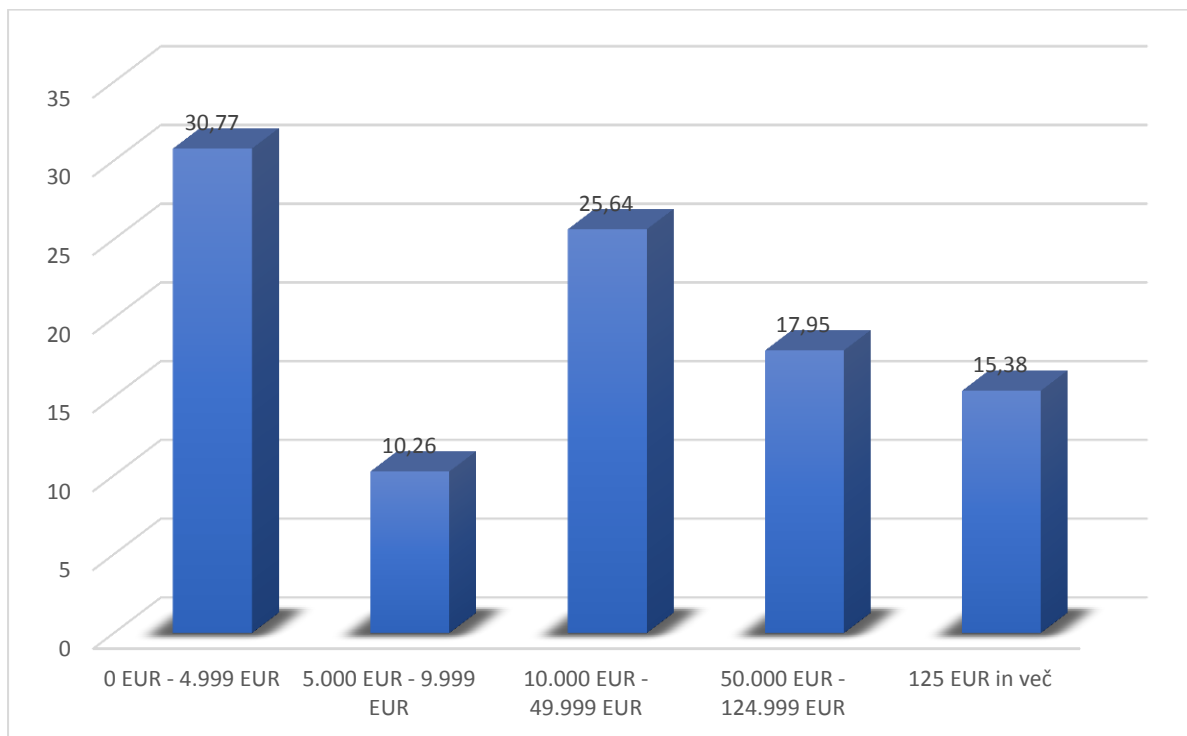
Sredstva lokalnih institucij

Na vprašanje koliko sredstev prejmete od lokalnih institucij, smo dobili sledeče odgovore. Kar 28,1 % mladinskih centrov ne prejme sredstev lokalnih institucij. To so izključno javni zavodi. Vse sodelujoče nevladne organizacije prejmejo neka sredstva iz lokalnih institucij. Povprečna vrednost prejetih sredstev od lokalnih institucij znaša 39.500 EUR. Zgolj dva nevladna mladinska centra od 15 sodelujočih sta v lanskem letu prejela manj kot 10.000 EUR od lokalnih institucij. Polovico javnih mladinskih centrov od lokalnih institucij prejme sredstva v povprečni višini 7.500 EUR.

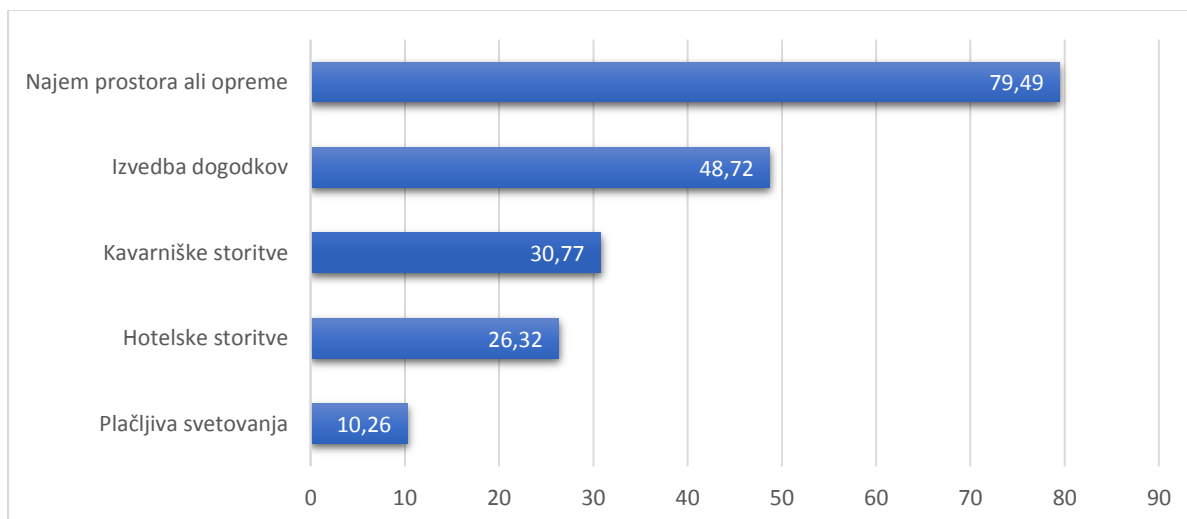

Tržne dejavnosti

Analiza je pokazala, da 92,31 % vseh sodelujočih mladinskih centrov izvaja tudi tržne dejavnosti. Skoraj tretjina mladinskih centrov je v letu 2018 na trgu pridobila do 4.999 EUR, medtem ko je tretjina (33,33 %) pridobila več kot 50.000 EUR. Javni zavodi v povprečju na trgu dobijo 62.850 EUR. 30 % javnih zavodov je v lanskem letu pridobilo več kot 100.000 EUR na trgu. 17 % javnih zavodov je v lanskem letu pridobilo sredstva na trgu med 10.000 EUR in 100.000 EUR letno, ostali (54 %) pa manj kot 10.000 EUR ali celo 0 EUR (8 %). 13 % nevladnih mladinskih centrov ne pridobiva sredstev na trgu. Tisti nevladni, ki sredstva na trgu pridobivajo, v povprečju tako zaslužijo 33.736 EUR.

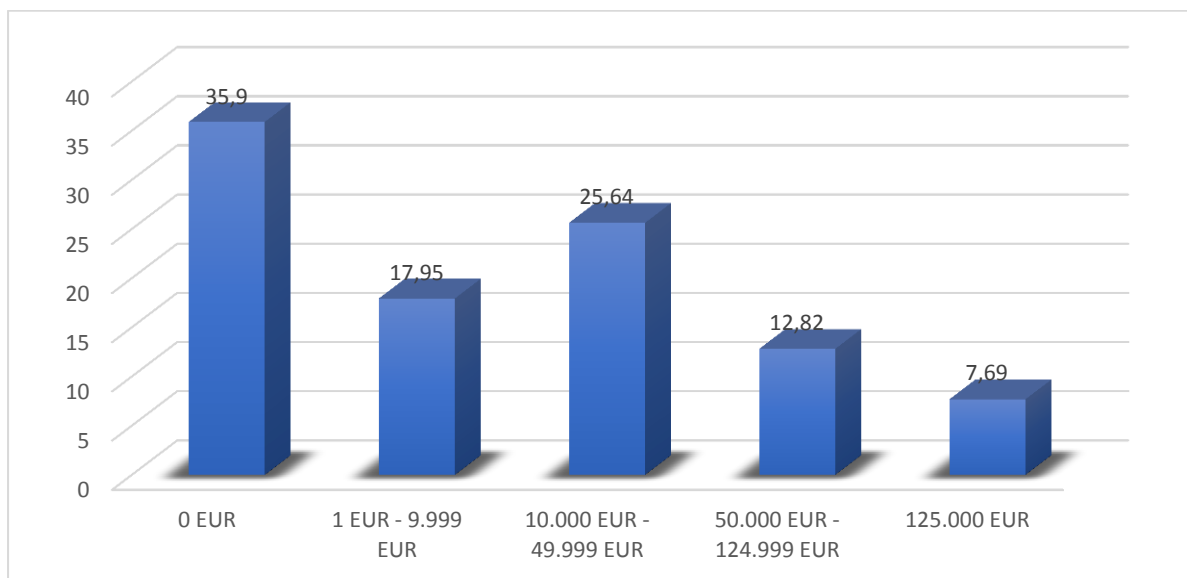

V spodnjem grafu lahko vidimo, katere tržne dejavnosti so razvite v mladinskih centrih. Skoraj 80 % mladinskih centrov oddaja v najem prostor ali opremo. Skoraj polovica (48,72 %) izvaja plačljive dogodke, sledijo pa jih kavarniške in hotelske storitve.

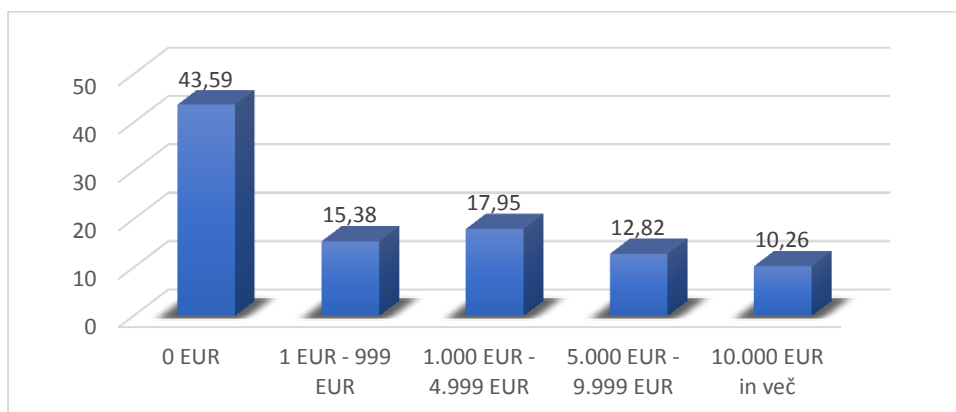
Sredstva evropskih razpisov

Kar tretjina mladinskih centrov v lanskem letu ni pridobila financ iz evropskih razpisov. V vprašalniku nismo vprašali ali so bili pri poskusih neuspešni ali se na razpise sploh niso prijavljali, pri čemer pa med javnimi in nevladnimi ni razlik. Splošno povprečje je 47.400 EUR. Med javnimi mladinskimi centri, ki so pridobili sredstva iz evropskih razpisov je povprečen znesek 53.861 EUR. Povprečje sredstev uspešnih zasebnih je 39.280 EUR.

Donacije

Del svojih sredstev mladinski centri pridobivajo tudi z donacijami. Kar 43,59 % mladinskih centrov v letu 2018 ni pridobilo sredstev z donacijami. Javni mladinski centri so skupaj v letu 2018 pridobili 48.435 EUR donacij, nevladni mladinski centri pa 125.650 EUR.

JAVNI IN NEVLADNI MLADINSKI CENTRI

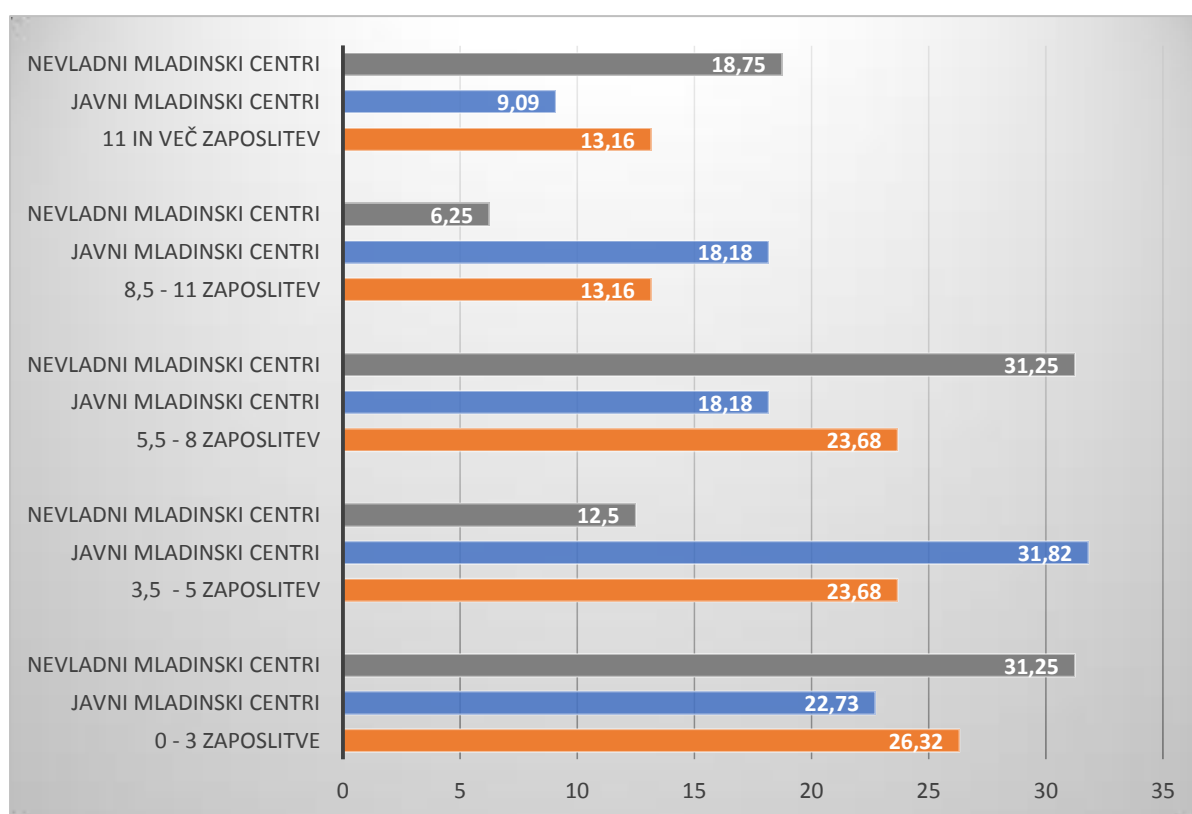
Ali obstaja razlika med javnimi in nevladnimi organizacijami, kadar govorimo o številu polno zaposlenih?

Ne! V povprečju vprašani mladinski centri zaposlujejo 6,39 zaposlenih.

Ali obstaja razlika med javnimi in nevladnimi organizacijami v razpršenosti števila zaposlenih?

Da! Število zaposlitev je bistveno bolj razpršeno v nevladni skupini kot med javnimi, kar priča o večjih razlikah znotraj nevladnih, ne pa toliko znotraj javnih organizacij.

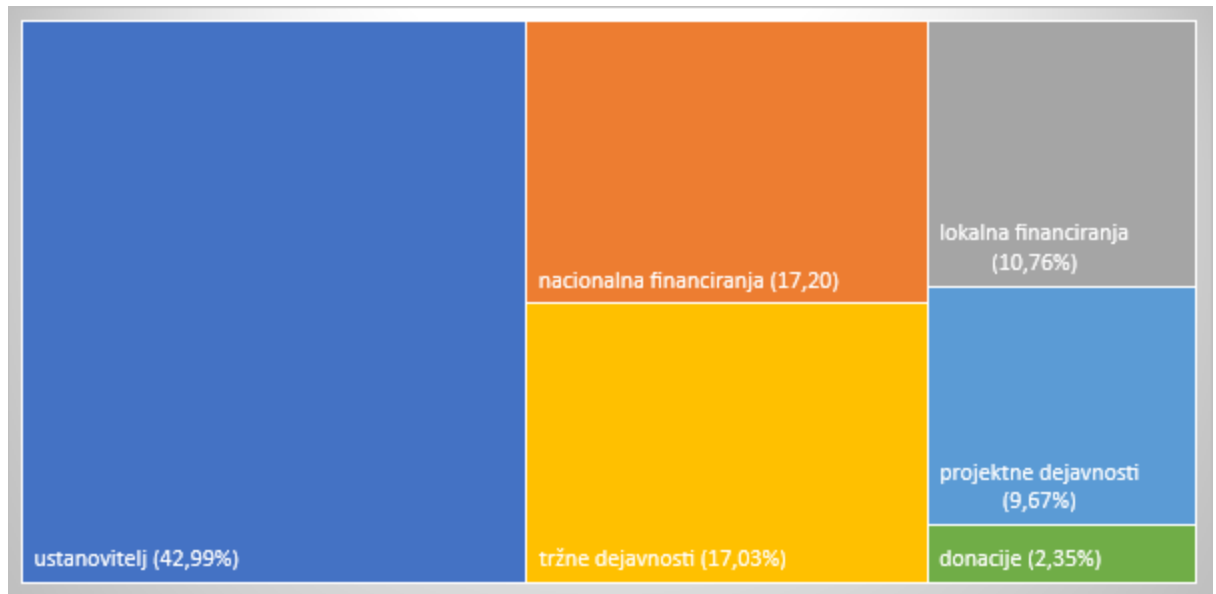
Da bi dobili vpogled v opazovane razlike, smo razvrstili skupno število delovnih mest v 5 skupin:

Analizirali smo tudi prihodke mladinskih centrov

Za analizo dohodkov mladinskih centrov smo upoštevali dohodek, ki temelji na enem delovnem mestu. Povprečni dohodek na delovno mesto v vseh vprašanih članic letno znaša 46.517,21 EUR. Iz tega zneska denarja je potrebno plačati vse stroške, povezane z enim delovnim mestom (plača, socialno zavarovanje, stroški delovnega prostora, stroški programa, zunanja podpora itd.).

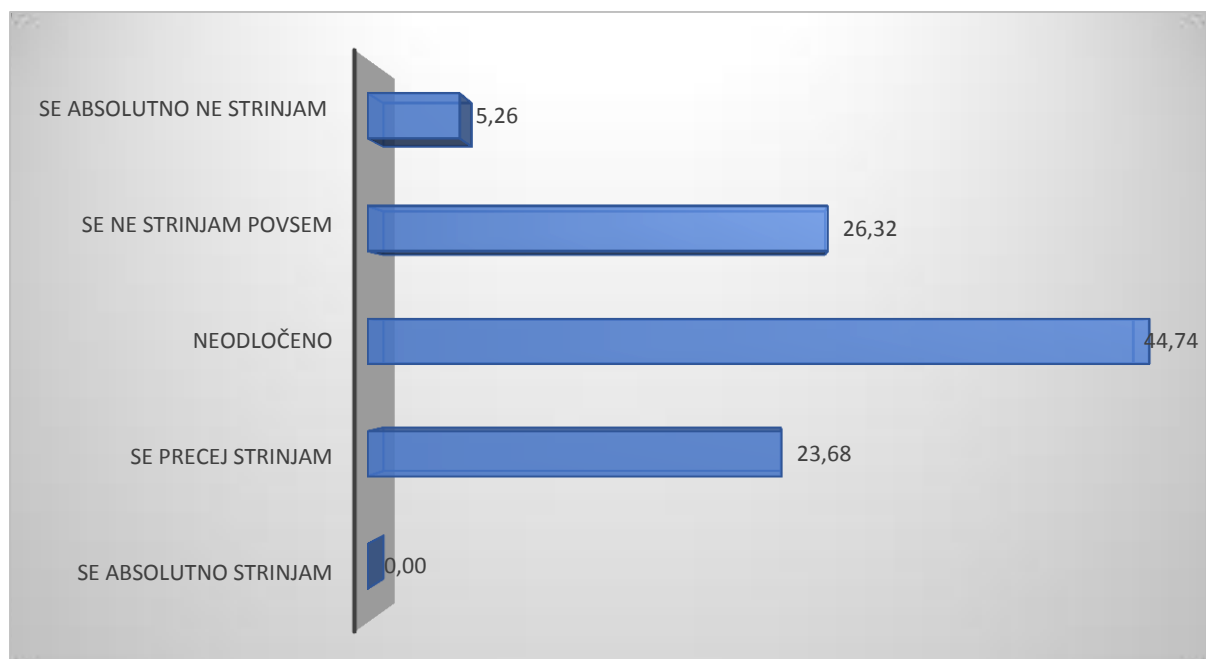
Iz katerega vira članice pridobivajo svoj prihodek? Vprašani svoj prihodek dobijo iz spodnjih šestih virov.

Ali imajo mladinski centri občutek, da so sredstva za mladinsko delo pravilno porazdeljena med organizacijami?

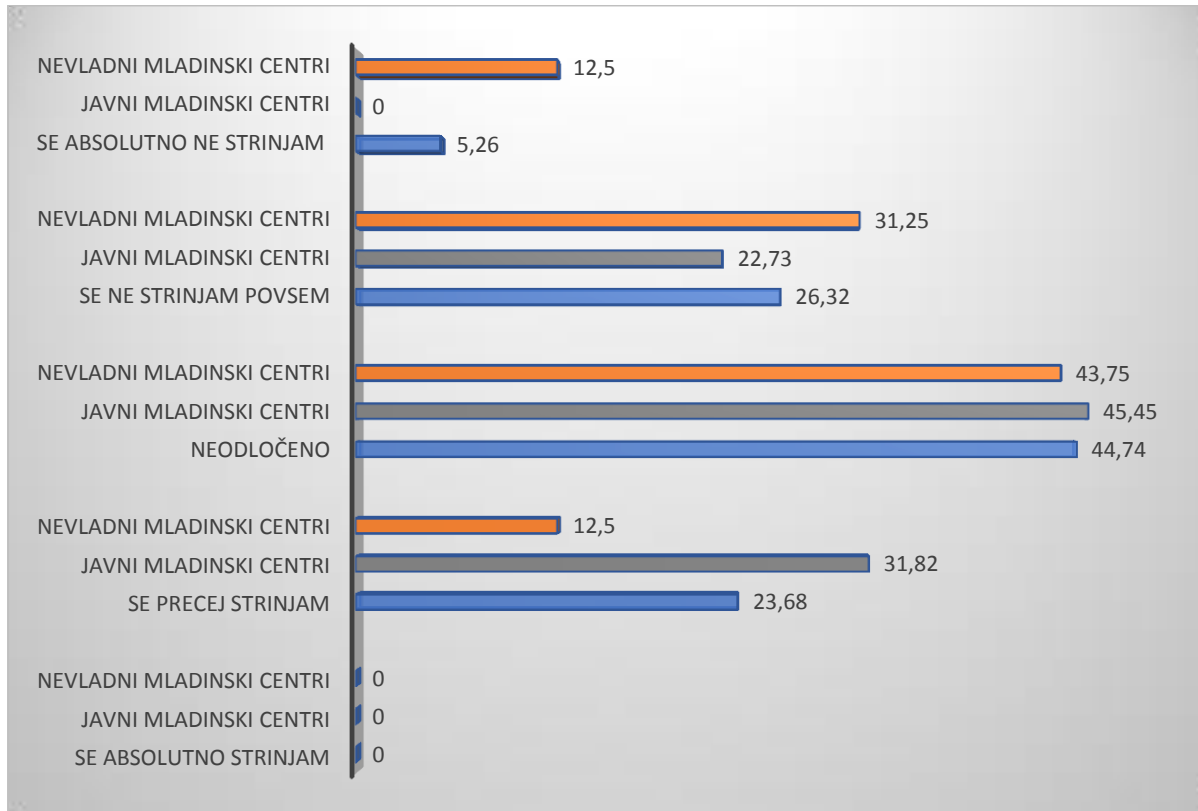
Da bi dobili vpogled v občuteno pravičnost, smo vprašali organizacije po mnenju o naslednjih treh izjavah, ki se nanašajo na finančno distribucijo.

PORAZDELITEV FINANČNIH SREDSTEV V MLADINSKEM SEKTORJU JE ZELO FLEKSIBILNA.

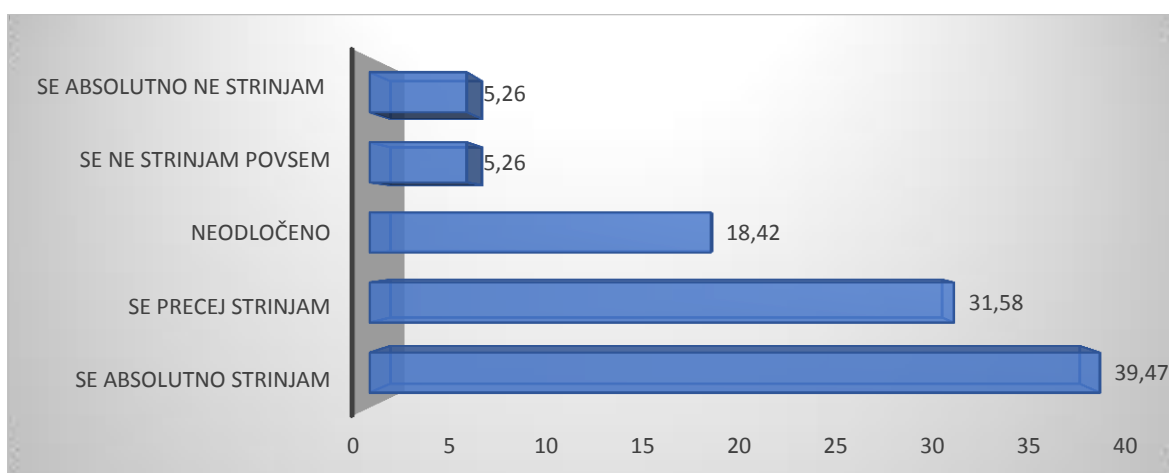

S skoraj 45% obstaja velika neodločenost o tej temi. Nekoliko večja je nagnjenost k nestrinjanju s to izjavo.

Razlik pri tej izjavi med organizacijami, ki imajo različno število zaposlenih, ni, obstaja pa razlika med javnimi in nevladnimi organizacijami. Nevladne organizacije se bistveno pogosteje ne strinjajo s prejšnjo izjavo. V obeh tipih organizacij pa lahko opazimo velik delež neodločenih: javni (45,45) in nevladni (43,75%).

V MLADINSKEM SEKTORJU JE MANJ DENARJA KOT V DRUGIH DRUŽBENIH SEKTORJIH.

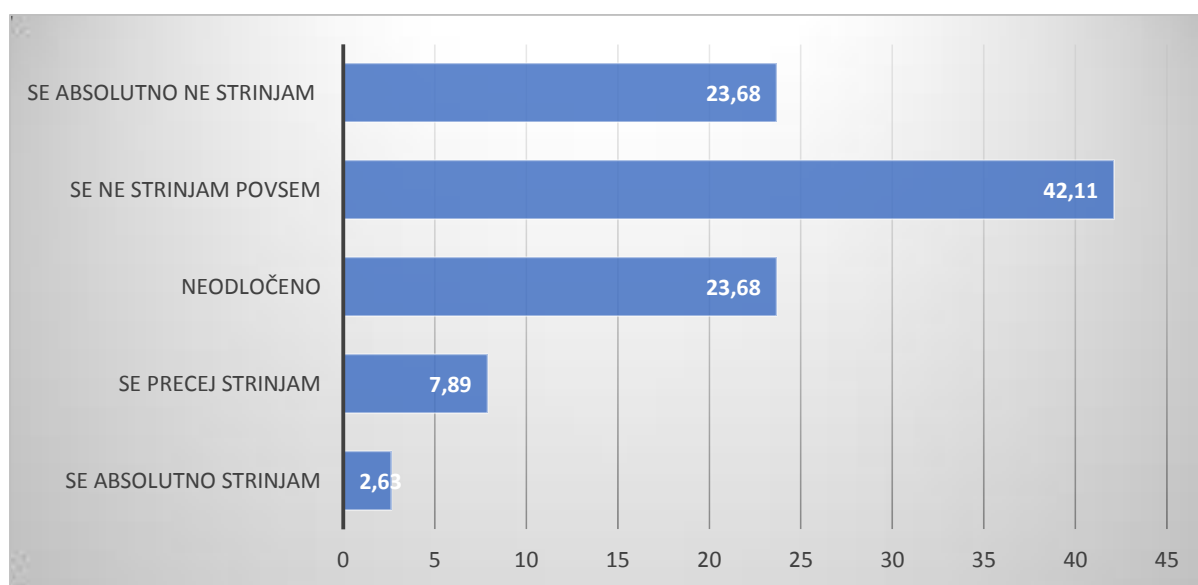

Ve kot 71% članic Mreže MaMa se nekoliko ali povsem strinja z izjavo, da je v mladinskem sektorju manj denarja kot v drugih družbenih sektorjih. Zgolj 11% se ne strinja. Tudi skupina neodločenih je z 18% precej visoka. Ti rezultati govorijo v prid splošnemu mnenju mladinskega sektorja, da ta ni dovolj financiran.

Ali obstaja razlika v mnenju med organizacijami, ki imajo več zaposlenih?
Da. Zelo očitno strinjanje z zgornjo izjavo se pokaže v tistih mladinskih centrih, ki imajo več zaposlenih.

Opazimo lahko tudi razliko med tipi mladinskih centrov. Z zgornjo izjavo se bistveno bolj strinjajo nevladne organizacije. Pri odgovorih *se absolutno strinjam* je pri nevladnih organizacijah opaziti 62,50%, medtem ko pri javnih zgolj 22,73%. Očitno je, da so nevladne organizacije bistveno bolj nezadovoljne s finančnimi viri v mladinskem sektorju.

SREDSTVA ZA MLADINSKO DELO SO USTREZNO PORAZDELJENA

Mladinski centri izražajo strogo nestrinjanje s to izjavo. Zgolj nekoliko več kot 10% se z izjavo strinja. Ponovno je mogoče opaziti razlike med organizacijami z različnim številom zaposlenih. Več kot ima organizacija zaposlenih, bolj se strinja z zgornjo izjavo. Razlike pa so tudi med javnimi in nevladnimi organizacijami. Nevladne organizacije se z zgornjo izjavo pogosteje ne strinjajo. Opazili pa smo tudi visok delež neodločenih. Skoraj 32% javnih mladinskih centrov je pri tej izjavi neodločenih, medtem ko zgolj 12,50% nevladnih.

Ne glede na število zaposlenih in ali tipa organizacij (javne ali nevladne) članice Mreže MaMa nimajo občutka, da so sredstva v mladinskem delu pošteno porazdeljena. Mladinski centri se ne strinjajo z izjavo o *Sredstva za mladinsko delo so primerno porazdeljena* in se še močneje ne strinjajo z izjavo *V mladinskem sektorju je manj denarja kot v drugih socialnih sektorjih*.

Primerjava odgovorov glede na število delovnih mest v mladinskih centrih kaže le malenkostne razlike.

Toda pri primerjavi odgovorov na podlagi tipa mladinskega centra so vidne zelo velike razlike. Pri vseh treh izjavah so nevladne organizacije precej bolj nezadovoljni z razdelitvijo

financ. Zdi se, da obstaja splošno nezadovoljstvo glede financ, zlasti med nevladnimi organizacijami.

POVPREČNI MLADINSKI CENTER

Iz izbranih podatkov smo poskusili določiti značilnosti za reprezentativen mladinski center, ki je del Mladinske mreže MaMa.

Kakšen je reprezentativni mladinski center?

Za določitev enega reprezentativnega mladinskega centra smo vzeli mediano nekaterih statističnih značilnosti. Reprezentativni mladinski center naj bi bil tisti hipotetični mladinski center, ki je dosegel natančno mediano v vseh obravnavanih statističnih značilnostih. Naj poudarimo, da med javnimi in nevladnimi mladinskimi centri ni bilo razlik in da spodnje številke veljajo za mladinski center, neodvisno od tega ali javni ali nevladni.

Občina reprezentativnega mladinskega centra ima letni proračun v višini 17.000.000 EUR in financira mladinski center v višini 75.000 EUR. En reprezentativni mladinski center letno ustvari 174.400 EUR prihodka. Poleg glavnega prihodka so največji viri reprezentativnega mladinskega centra nacionalna sredstva v višini 23.537 EUR, tržni dohodek v višini 22.807 EUR, druga lokalna sredstva v višini 6.500 EUR in sredstva iz projektov v višini 5.968 EUR. Na drugi strani pa reprezentativni mladinski center porabi 10.000 EUR za stroške programa (brez plač itd.).

Reprezentativni mladinski center ustvarja pet delovnih mest (za polni delovni čas), kar povzroči povprečno ustvarjeno bilančno vsoto na delovno mesto v višini 34.880 EUR. Največji viri dohodka, poleg občinskega prispevka, so v povprečju nacionalno financiranje na delovno mesto v višini 4.707 EUR, povprečni tržni dohodek na delovno mesto znaša 4.561 EUR, povprečno drugo lokalno financiranje na delovno mesto v višini 1.300 EUR in povprečna sredstva za projektno delo v višini 1.194 EUR. Reprezentativni mladinski center v povprečju porabi 2.000 EUR na delovno mesto v programu (brez plač itd.).

Reprezentativni mladinski center sodeluje s 30 prostovoljci in svoje dejavnosti izvaja na prostorih v velikosti 475 m². Verjetnost, da bi v reprezentativnem mladinskem centru našli hotel, je s 5,4% natančno tako visoka kot verjetnost, da bi našli bar. Z 43% možnostmi vsaj en študent dela v reprezentativnem mladinskem centru.

Kakšen je reprezentativni manjši mladinski center?

Za določitev reprezentativnega manjšega mladinskega predvidevamo, da je 20% mladinskih centrov manjših. Za vsako statistično značilnost smo ugotovili, da je mladinski center sredi teh 20%, tako da smo vzeli 10% kvartil. Reprezentativno manjši mladinski center je tisti hipotetični mladinski center, ki dosega natanko 10% kvartil v vseh obravnavanih statističnih značilnostih.

Občina reprezentativnega manjšega mladinskega centra ima letni proračun v višini 945.060 EUR. Reprezentativno manjši mladinski center ne dobi nobenega dodatnega prihodka, torej nima ne nacionalnega ali lokalnega financiranja in ne pridobiva dodatnih sredstev iz evropskih razpisov. Njihov največji dodatni vir dohodka so dobrodelne organizacije. Skupni reprezentativno manjši mladinski center ustvari 34.121 EUR bilančne vsote. Na drugi strani reprezentativno manjši mladinski center ne porabi denarja za stroške programa (brez plač itd.).

Reprezentativno manjši mladinski center ustvarja dve zaposlitvi (za polni delovni čas), kar povzroči povprečno bilančno vsoto na delovno mesto v višini 17.061 EUR. Reprezentativno manjši mladinski center sodeluje s tremi prostovoljci in ponuja svoje storitve na velikosti 198 m². V manjšem mladinskem centru ni bara ali hotela. S 43-odstotno priložnostjo vsaj en študent dela v reprezentativno manjšem mladinskem centru.

Kakšen je reprezentativno velik mladinski center?

Za določitev reprezentativno velikega mladinskega centra predvidevamo, da je 20% mladinskih centrov velikih (bolj razvitih). Za vsako statistično značilnost smo ugotovili, da je mladinski center sredi teh 20% velikih mladinskih centrov, tako da smo vzeli 10% kvartil. Reprezentativno velik mladinski center je tisti hipotetični mladinski center, ki dosega natanko 10% kvartil v vseh obravnavanih statističnih značilnostih.

Občina reprezentativno velikega mladinskega centra ima letni proračun 180.000.000 EUR in financira reprezentativno velik mladinski center s prihodkom v višini 280.400 EUR. Reprezentativno velik mladinski center ustvari letno bilanco v višini 548.800 EUR. Poleg glavnega prihodka občinskih sredstev so največji viri reprezentativno velikega mladinskega centra nacionalna sredstva v višini 112.320 EUR, tržni dohodek v višini 133.046 EUR, druga lokalna sredstva v višini 57.000 EUR in sredstva, ki jih pridobijo iz evropskih razpisov v višini 73.400 EUR. Na drugi strani reprezentativno velik mladinski center 179.600 EUR za stroške programa (brez plač itd.).

Reprezentativno velik mladinski center ustvarja 11 delovnih mest (za polni delovni čas), kar povzroči povprečno bilančno vsoto na delovno mesto v višini 49.891 EUR. Največji viri dohodka poleg občinske dotacije so v povprečju nacionalno financiranje na delovno mesto v višini 10.209 EUR, povprečni tržni dohodek na delovno mesto 12.095 EUR, povprečno lokalno financiranje na delovno mesto v višini 5182 EUR in povprečna sredstva za projektno delo 6.673 EUR. Reprezentativno velik mladinski center v povprečju porabi 16.327 EUR na delovno mesto v programu (brez plač itd.).

Reprezentativno velik mladinski center sodeluje s 75 prostovoljci in izvaja svoje dejavnosti na velikosti 2.044 m². Verjetnost, da bi v reprezentativno velikem mladinskem centru našli hotel, je s 50% natančno tako visoka kot verjetnost, da bi našli bar. Z 43% možnostmi vsaj en študent dela v reprezentativno velikem mladinskem centru.

Sklepi

- Študentje sodelujejo z mladinskimi centri, neodvisno od tega, kako velik je ta mladinski center.
- Reprezentativno velik mladinski center očitno profitira od različnih vrst financiranja, še posebej ko gre sredstva iz evropskih razpisov. Reprezentativno velik mladinski center dobi 5,5-krat več sredstev za projekte na delavca kot povprečni reprezentativni mladinski center. Zdi se, da gre pri tem za nezdravo neravnovesje.
- Podatki nakazujejo, da v svoj program vlagajo samo večji mladinski centri. Naložbe povprečnega reprezentativnega mladinskega centra se zdijo majhne.
- Večje občine dajejo očitno prednost enemu velikemu mladinskemu centru nad številnimi majhnimi.
- Reprezentativno manjši mladinski centri redkeje delajo s prostovoljci.
- Nekateri mladinski centri letno prijavljajo veliko projektov, je pa hkrati tudi veliko mladinskih centrov, ki projektov ne prijavljajo in/ali izvajajo. Ena mladinska izmenjava v povprečju prinaša okrog 15.000 EUR dotacije. Podatki kažejo, da

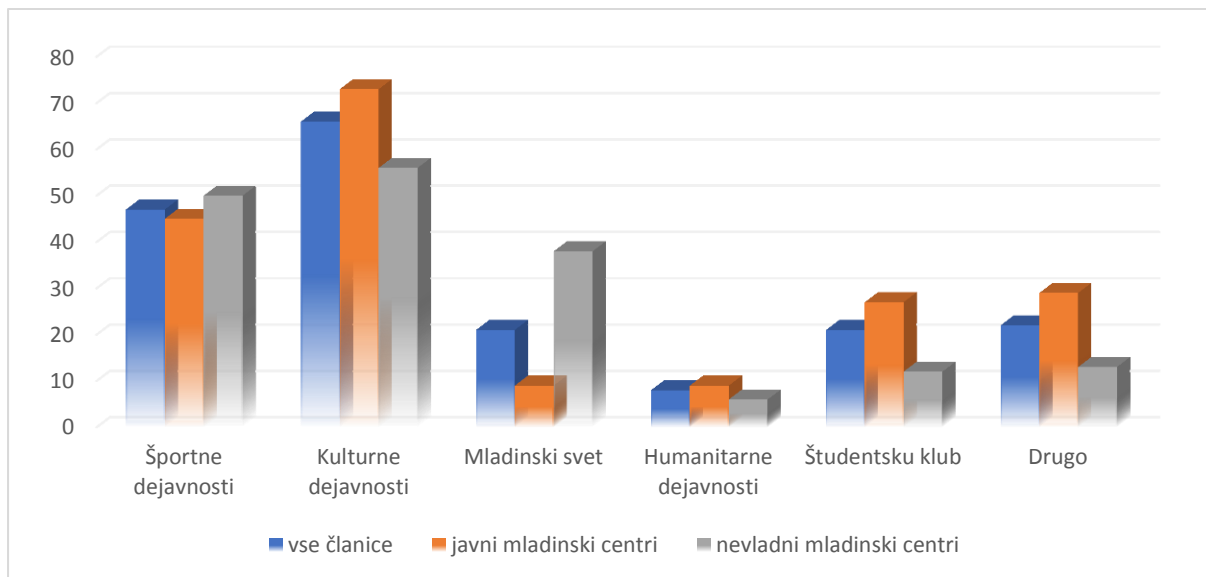
mladinski centri letno pridobijo okrog 6.000 EUR za projekte. Te številke nakazujejo, da obstaja skupina mladinskih centrov, ki črpajo sredstva iz evropskih razpisov in pozivov, še več pa je takšnih, ki tega ne počnejo.

- Ti podatki ponovno pokažejo, da vprašalnika ni izpolnila večina mladinskih centrov, ki ima tudi mladinski hotel. To so namreč mladinski centri, ki proizvajajo več tržnih sredstev, delujejo na večji kvadraturi in zaposlujejo več delavcev. Zaradi neodzivnosti teh mladinskih centrov, so določene statistike te raziskave precej pristranske.

O POTREBAH MLADINSKIH CENTROV

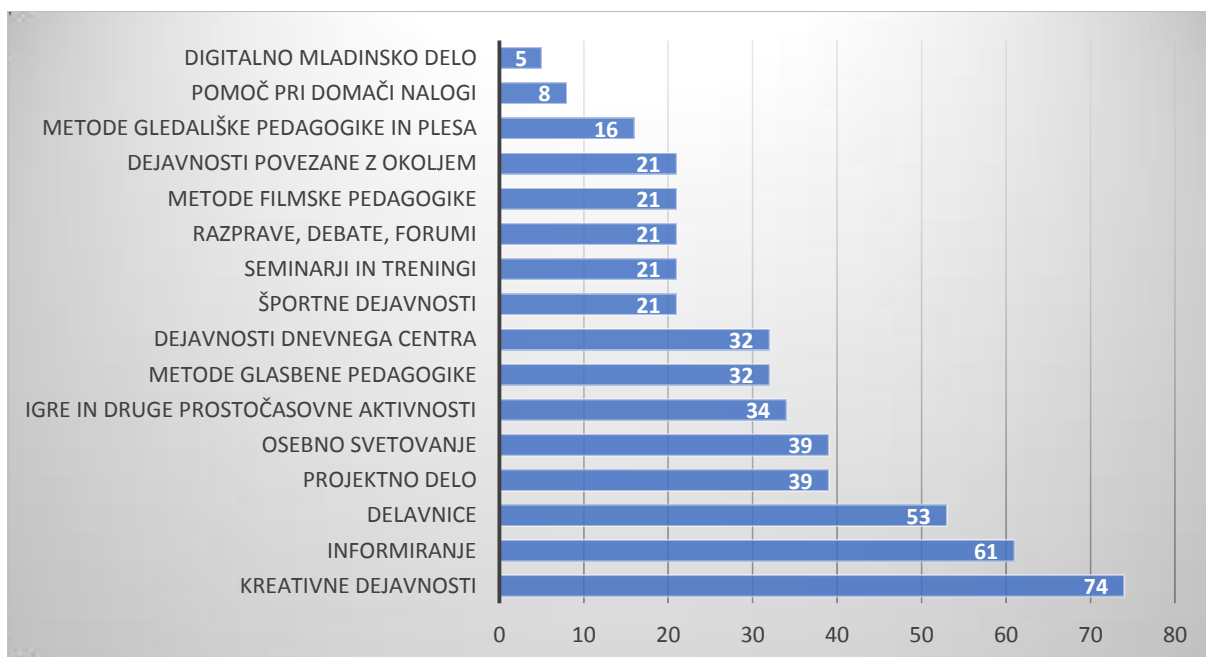
Članice smo povprašali po osnovnih potrebah mladinskega dela.

ČE V LOKALNI SKUPNOSTI, KJER ŽIVI 1.000 MLADIH, NI RAZVITEGA MLADINSKEGA DELA, KATERI DVE DEJAVNOSTI BI NAJPREJ RAZVILI V MESTU?

Večina članic Mreže MaMa bi najprej razvila kulturne dejavnosti (73%) ter športne dejavnosti (47%), nato pa študentski klub in mladinski svet (oba 21%).

V nadaljevanju smo preverili, katere aktivnosti pa članice pravzaprav sploh ponujajo. Povprašali smo jih o ponujenih dejavnostih, pri čemer pa je bilo možnih do pet odgovorov. V primeru, da organizacija ponuja več kot pet dejavnosti, so bili pozvani, da označijo zgolj pet najpomembnejših.

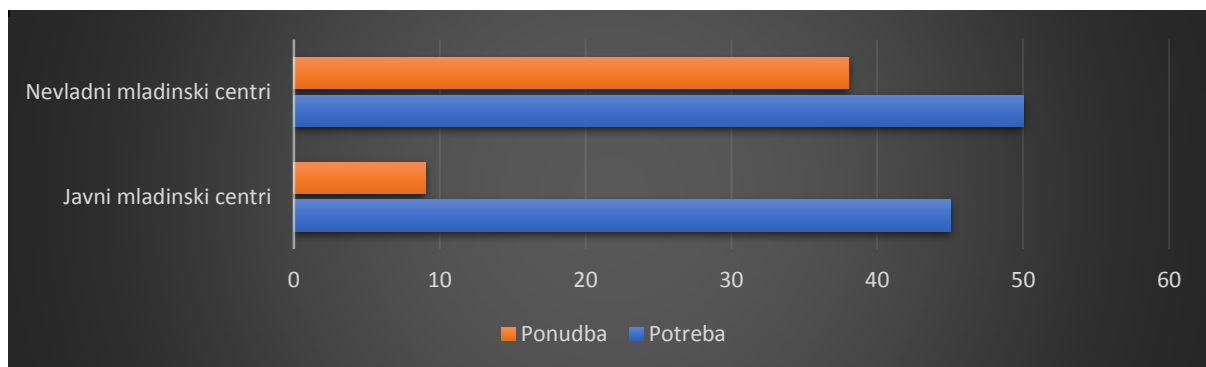

Pri analizi tega in prejšnjega vprašanja, smo dobili sledeče ugotovitve:

1. V skupnosti, kjer živi 1.000 mladih in kjer še ni mladinske organizacije, bi 47% članic Mreže MaMa najprej razvilo športne dejavnosti. Toda le 21% istih organizacij ponuja športne aktivnosti kot eno izmed top pet dejavnosti. Ta razlika kaže na zelo veliko pomanjkanje športnih aktivnosti v primerjavi z opredeljenimi in prepoznanimi potrebami (članic Mreže MaMa).
2. V isti skupnosti, bi 21% članov MaMa najprej ustanovilo mladinski svet. Dejavnosti in delovanje mladinskega sveta prinašajo konstruktivne prve korake v politične in demokratične procese. Ker se večina mladinskih centrov ne strinja z izjavo „Mladi imajo dovolj vpliva na lokalno politiko!“, se zdi, da je 21-odstotna opredeljenost, da najprej ustanovijo mladinski svet v primerjavi s kulturnimi (66%) in športnimi (47%) dejavnostmi precej nizka.
3. Digitalne dejavnosti skoraj niso prisotne v ponudbi članic Mreže MaMa.

Da bi dobili boljši vpogled o teh treh vsebinah, smo se nekoliko poglobili v razumevanje odnosa članic do športa, mladinskega sveta in digitalnega mladinskega dela.

ŠPORT

Opazili smo že pomanjkanje športnih aktivnosti v primerjavi s potrebami, ki jih organizacije zaznavajo. Očitno je to pomanjkanje veliko večje med javnimi mladinskimi centri kot pa v nevladnih mladinskih centrih. 45% javnih mladinskih centrov bi najprej razvilo športne dejavnosti, a le 9% istih organizacij športne aktivnosti ponuja kot eno izmed najpogostejših pet aktivnosti. Nasprotno pa bi polovica nevladnih mladinskih centrov najprej razvila športne dejavnosti, hkrati pa šport kot eno izmed najpogostejših aktivnosti organizacije ponuja 38% nevladnikov.

Zaključek

Ugotovljene osnovne potrebe mladinskih centrov ne ustrezajo ponujenim dejavnostim mladinskih centrov. Še posebej je to razvidno v očitnem pomanjkanju športnih ponudb in definiranih potreb. Tukaj je še posebej opazna razlika med javnimi in nevladnimi organizacijami. Na splošno smo opazili, da nevladni mladinski centri ponujajo aktivnosti, ki so bistveno bolj usklajene s potrebami mladih, kot pa to počno javni mladinski centri. Zanimivo bi bilo primerjati ponujene dejavnosti mladinskih centrov s potrebami politike in mladih.

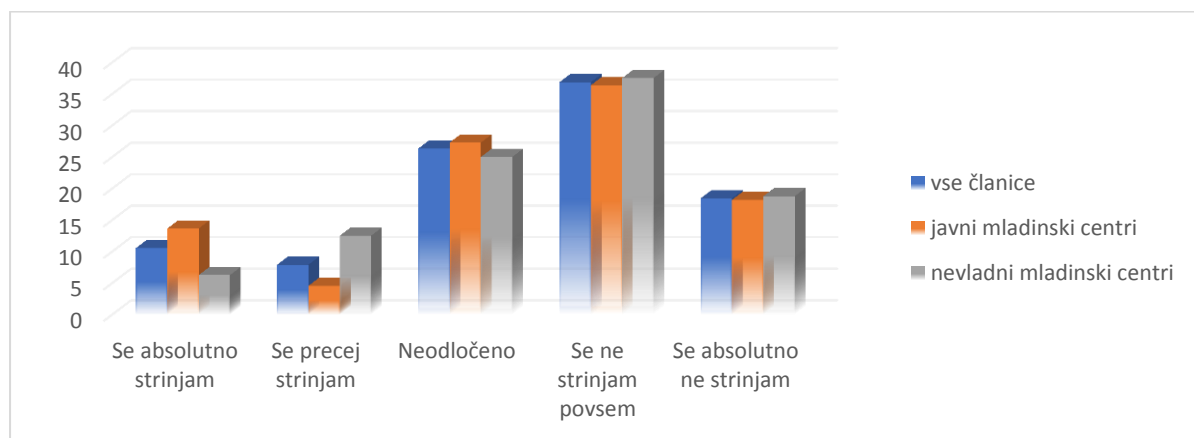
O POLITIKI

Odnos med mladinskimi centri in predvsem lokalno politiko je zelo pomemben za dobro delujoč sistem mladinskega dela v Sloveniji. Medtem ko se Mreža MaMa osredotoča na zagovarjanje potreb mladinskih centrov nacionalni politiki, mladinski centri v istem dahu potrebe svoje mladine predstavljajo lokalni politiki, ta pa mora ovrednotiti potrebe mladine skozi letni proračun. Prav tako morajo lokalni odločevalci oblikovati pričakovanja in cilje mladinskega dela ter s tem povezana pričakovanja in cilje ustanovljenih javnih ali financiranih nevladnih mladinskih centrov. Dober odnos med mladinskimi centri in lokalno oblastjo je zato obvezen, da se zagotovi takšno mladinsko delo, ki v ospredje vedno postavlja mladino.

Za razumevanje tega občutljivega odnosa med politiko in mladinskimi centri, smo anketirane članice povprašali po mnenju o politiki.

Zakonske omejitve so lahko ovira pri izvajanju aktivnosti. Za politiko pa zakonske omejitve predstavljajo ravnovesje med zaželeno stopnjo svobode udeležencev in med potrebnimi omejitvami. Da bi dobili vpogled ali se mladinski centri počutijo preveč omejeni zaradi zakonskih omejitev, smo zaprosili za mnenje o naslednji izjavi:

POGOSTO NE MOREMO IZVESTI NAŠIH AKTIVNOSTI, ZARADI ZAKONSKIH OMEJITEV.

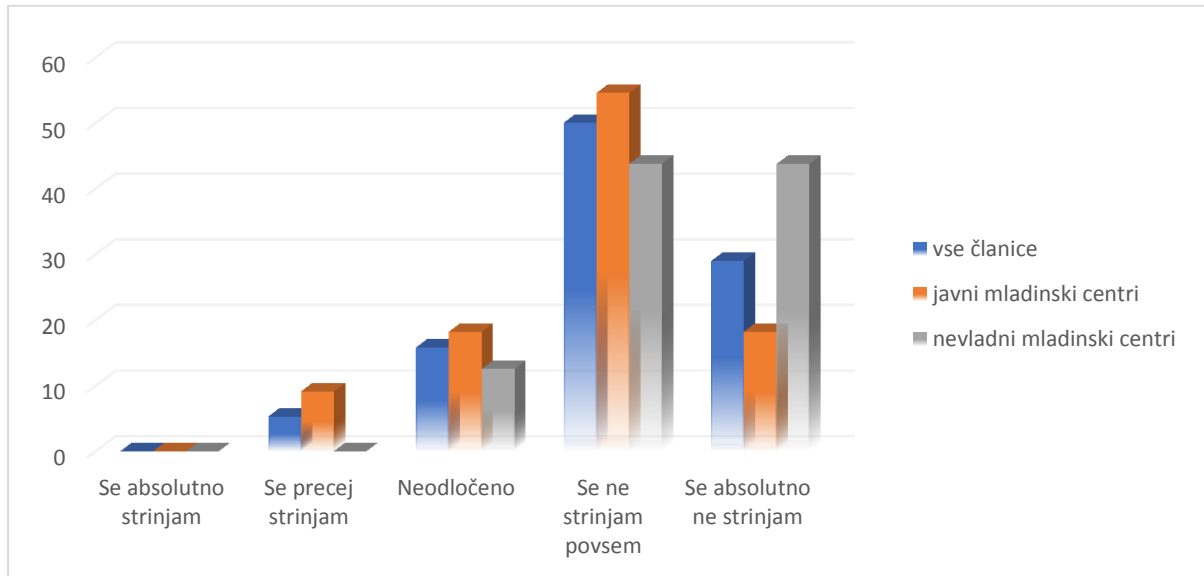

Več kot 55% članic se z izjavo nekoliko ali povsem ne strinja, zgolj slabih 19% se nekoliko ali povsem strinja. Na podlagi teh odgovorov ni videti, da zakonske omejitve onemogočajo delo članic Mreže MaMa. Če primerjamo javne in nevladne organizacije tudi ni opaziti statistično reprezentativnih odstopanj pri odgovorih. Tako javni kot nevladni mladinski centri podajajo podobne odgovore. Zdi se, da zakoni niso glavna težava članic Mreže MaMa.

Za razvoj demokratične soudeležbe in aktivnega državljanstva mladih je zaželeno, da mladi sodelujejo v političnih procesih, zlasti na lokalni ravni. Mladi za soudeležbo na lokalnih

političnih procesih potrebujejo priložnost. Preverili smo, ali članice Mreže MaMa verjamejo, da imajo mladi dovolj priložnosti za vplivanje na lokalno politiko.

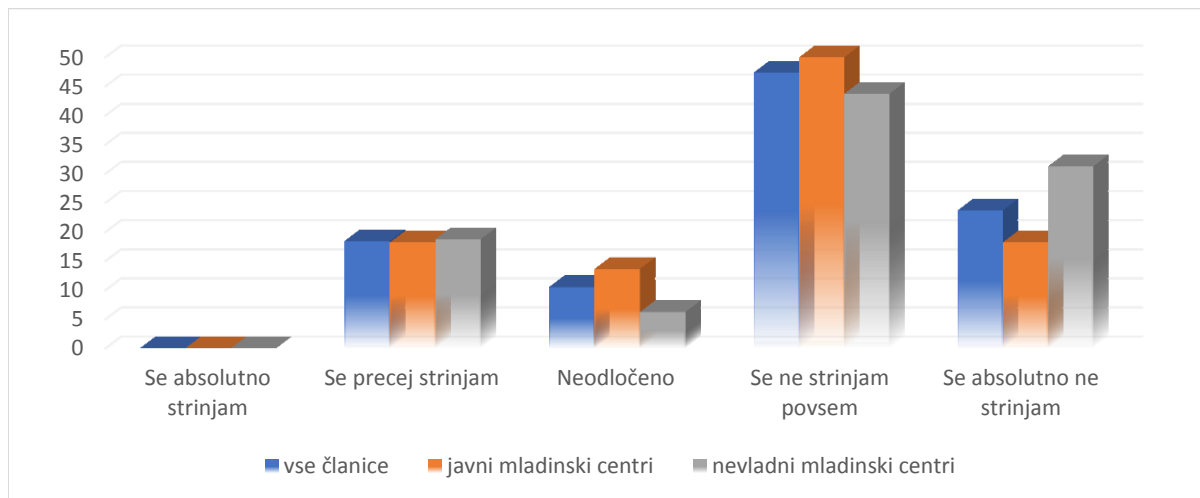
MLADI IMAJO DOVOLJ VPLIVA NA LOKALNO POLITIKO.

Skoraj 79% članic Mreže MaMa se nekako ali povsem ne strinja z zgornjo izjavo. Z izjavo se nekako strinja zgolj 5,26%, medtem kot se z izjavo nihče ne strinja povsem. Javni in nevladni mladinski centri strogo zavračajo in ne verjamejo, da imajo mladi dovolj vpliva na lokalno politiko. To je zelo ostra presoja mladinskih centrov, zlasti če upoštevamo, da so mladinski centri eden glavnih akterjev, ki mladim omogočajo demokratično razmišljanje in njihovo aktivno državljanstvo in redno (letno) sodelujejo na projektih strukturiranega dialoga, ki naj bi neposredno povezoval prav lokalne odločevalce in mladino.

Za uspešno partnerstvo mladinskih centrov in lokalnih odločevalcev, bi morali obe strukturi imeti skupno stališče in razvite skupne dolgoročne cilje. Eden glavnih skupnih ciljev obeh je ali pa bi vsaj moralo biti, kakovostno mladinsko delo, ki sicer odgovarja na različne usmeritve nacionalne in evropske politike, vendar pa ima hkrati v ospredju vedno potrebo lokalne mladine. Da bi partnerstvo učinkovito delovalo, pa ni potrebno, da se oba partnerja o vsem strinjata. Med njima mora vladati spoštovanje in medsebojno zaupanje. Zanimalo nas je, ali mladinski centri verjamejo, da lokalni odločevalci poznajo potrebe mladinskega dela.

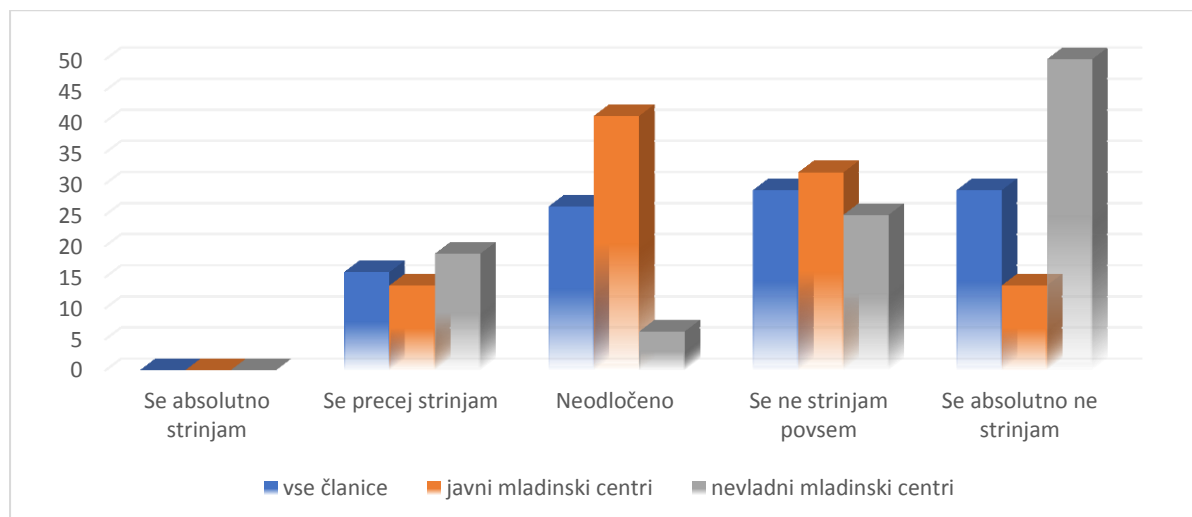
LOKALNI POLITIKI IMAJO V POVPREČJU DOBER OBČUTEK ZA POTREBE MLADINSKEGA DELA.

Več kot 71% članic Mreže MaMa se glede izjave nekoliko ali povsem ne strinja, medtem ko se 18,43% nekoliko strinja. Delež neodločenih mladinskih centrov pri tem vprašanju znaša skoraj 11% in je precej nizek. Članice Mreže MaMa zelo glasno izražajo mnenje, da lokalni politiki nimajo dobrega občutka za potrebe mladinskega dela. Ti rezultati izražajo težavo, saj se nam takoj porodi vprašanje, kako uspešno lahko mladinski centri in lokalni odločevalci zadovoljujejo potrebe mladine, če ne obstaja pravi dogovor o osnovnih potrebah mladinskega dela?

Eno je verjeti, da lokalni politiki nimajo dobrega občutka za potrebe mladinskega dela. Drugo pa je, če mladinski centri celo izražajo nezaupanje v lokalne politike in da bi ti zagotovili ustrezne pogoje za mladinsko delo. Članice Mreže MaMa smo zaprosili za zelo neposredno mnenje o naslednji izjavi:

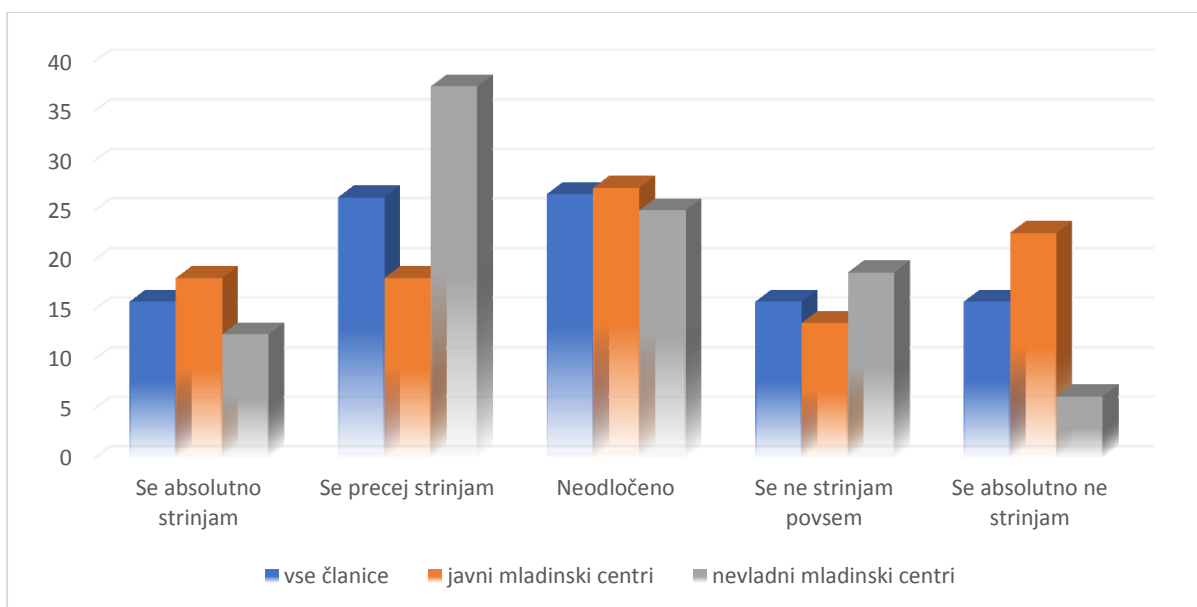
ZAUPAM V LOKALNE POLITIKE, DA BODO ZAGOTOVILI USTREZNE POGOJE ZA MLADINSKO DELO.

Zgolj 15,79% članov MaMa se nekoliko strinja z zgornjo trditvijo, vendar pa ni najti niti ene članice, ki bi se s trditvijo povsem strinjala. Skoraj 58% pa se nekoliko ali povsem z izjavo ne strinja. Nestrinjanje je sicer manjše kot pri prejšnji trditvi, vendar še vedno visoko. Opaziti je mogoče, da je delež neodločenih organizacij bistveno večji kot v prejšnjih dveh izjavah. Če primerjamo število neodločenih javnih in nevladnih mladinskih centrov, se odgovori nevladnih bistveno bolj razlikujejo od javnih. 75% nevladnih se nekoliko ali povsem ne strinja, kar kaže na njihovo veliko stopnjo nezaupanja v lokalno politiko. Delež neodločenih mladinskih centrov, je skoraj 41% primerno najti med javnimi mladinskimi centri. Očitno imajo javni mladinski centri drugačen (bolj zadržan) odnos do lokalne politike kot nevladni mladinski centri. Odgovori na zadnje tri izjave kažejo na veliko nezadovoljstvo z lokalno politiko v javnem in nevladnem sektorju.

Toda, ali bi organizacije bolj zaupale državnemu nivoju politike? Da dobimo vpogled v to vprašanje, smo mladinske centre povprašali za mnenje o tej izjavi:

VEČ FINANČNIH SREDSTEV ZA MLADINO BI SE MORALO PRESTAVITI IZ LOKALNE NA NACIONALNO RAVEN.

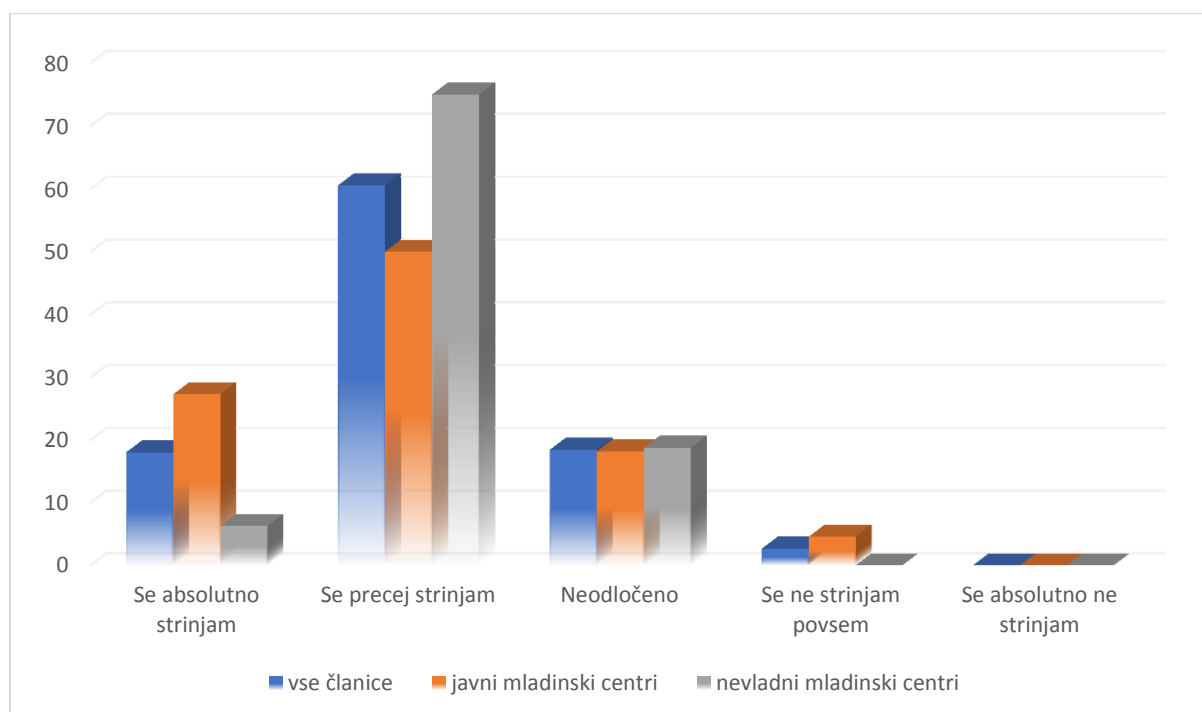
Skoraj 32% se nekoliko ali povsem ne strinja, več kot 42% se nekoliko ali povsem strinja, več kot 26% pa je pri tej izjavi neodločenih. Javni zavodi pri tej izjavi ne nakazujejo nagnjenosti k nobenemu izmed odgovorov, saj 36% odgovorilo tako pozitivno kot tudi negativno. Nevladni mladinski centri pa izkazujejo veliko strinjanje s to izjavo, saj se jih kar 50% z izjavo strinja. To ni kazalnik, da so nevladne organizacije bolj nezadovoljne z lokalno politiko, lahko pa je kazalnik, da nevladne organizacije bolj zaupajo v nacionalno politiko od javnih. Tega pa ta raziskava ne pojasnjuje.

O MREŽI MAMA

Za Mrežo MaMa je pomembno, da pogosto vrednoti svoje delo, saj se družba in z njo vsi elementi, ki vplivajo na Mrežo MaMa, zelo hitro spreminja. Mreža MaMa mora biti tako vedno pripravljena prilagoditi se tem spremembam, tako kot tudi vsaka članica. Mreža MaMa je bila leta 2005 ustanovljena z namenom združevanja, zastopanja in predstavljanja interesov organizacij, ki v Sloveniji opravljajo dejavnosti mladinskih centrov. Poleg osnovnih dejavnosti pa Mreža MaMa sodeluje in izvaja lastne projekte, ki so v interesu članic in za dvig kakovosti in prepoznavnosti mladinskega dela. Te dejavnosti, ki dopolnjujejo osnovni namen mreže, je Mreža MaMa morala razviti, da bi ostala v koraku s časom in s tem dokazuje, da se je prilagodila realnosti projektnega načina dela. Ta pa med drugim omogoča tudi neposredno izkušnjo in vtise o projektnem delu članic. Članice so bolj ali manj vpete v aktivnosti, ki jih izvaja Mreža MaMa, zato smo jih povprašali za različna mnenja, ki se nanašajo na Mrežo MaMa.

Zelo pomembno se nam zdi preveriti ali partnerstvo in sodelovanje med članicami in predstavnikom Mreže MaMa dobro deluje. Zato nas je v prvi vrsti zanimalo, kako zadovoljne so članice z osnovnim delom Mreže MaMa. Prvo mnenje se nanaša na zagovorniško funkcijo Mreže MaMa:

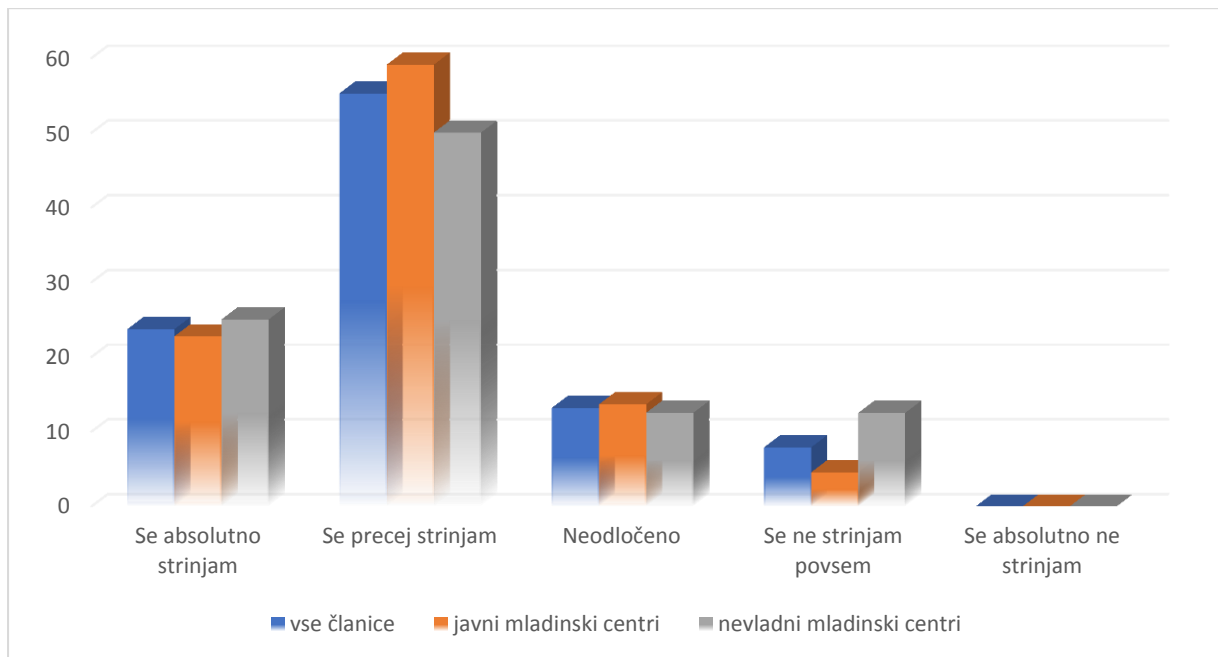
MREŽA MaMa PREDSTAVLJA POTREBE MLADINSKEGA DELA NACIONALNI POLITIKI BOLJŠE, KOT BI ČLANICE TO STORILE SAME.

Členice Mreže MaMa se z veliko večino strinjajo (79%), da Mreža MaMa zastopa potrebe mladinskega dela na nacionalnem nivoju boljše, kot bi članice to storile same. Z 27% pri

odgovoru da se absolutno strinjajo s to trditvijo, javni mladinski centri tej trditvi pritrjujejo nekoliko bolj močno kot nevladni mladinski centri. Toda, ali članice verjamejo tudi, da ima Mreža MaMa vpliv na nacionalno politiko?

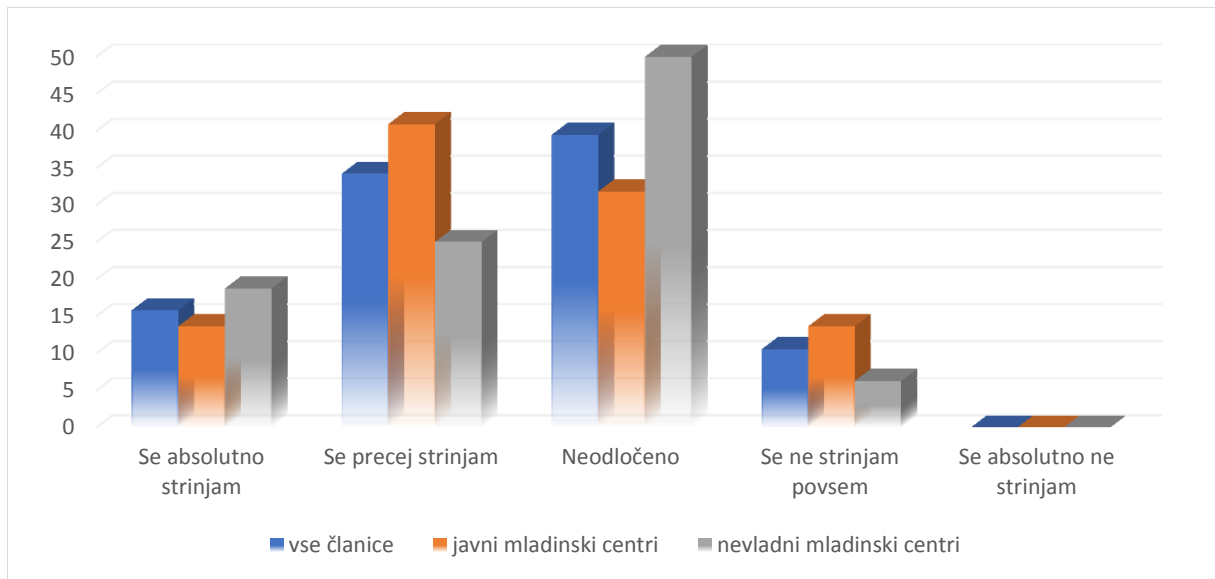
VERJAMEM, DA IMA MREŽA MaMa VPLIV NA NACIONALNO MLADINSKO POLITIKO.

Zopet, z skoraj 79% članice mreže potrjujejo mnenje, da ima Mreža MaMa vpliv na nacionalno mladinsko politiko, pri čemer pa ni opaziti statističnih razlik med javnimi in nevladnimi mladinskimi centri. Članice Mreže MaMa torej verjamejo v predstavniško in zagovorniško vlogo mreže, ki ima vpliv na oblikovanje nacionalne mladinske politike.

Druga dejavnost Mreže MaMa je razvoj in izvajanje usposabljanj. Z naslednjimi trditvami preverjamo, kako zadovoljne so članice s ponudbo Mreže MaMa.

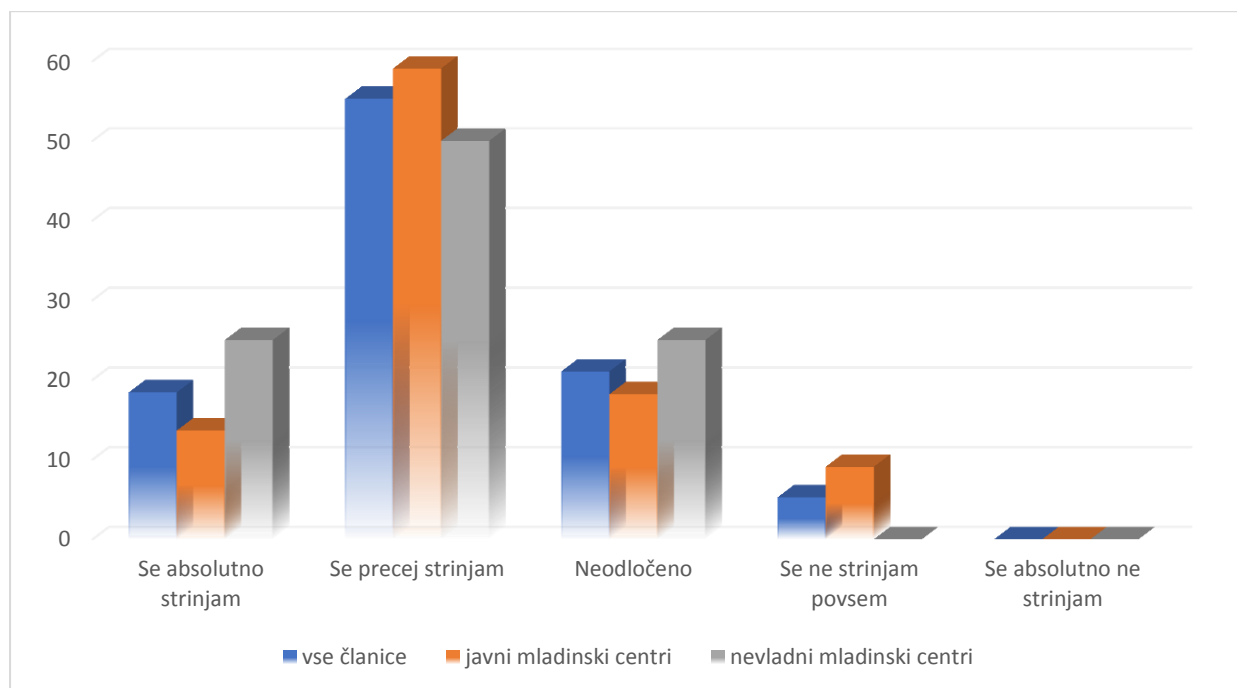
MREŽA MaMa PONUJA KAKVOSTNA USPOSABLJANJA.

Na prvi pogled se zdi, da stopnja strinjanja 50% ni tako visoka, kot bi morda pričakovali. A če upoštevamo, da več kot 39% mladinskih centrov ni odločenih (in najverjetneje nikoli niso obiskali katerega od usposabljanj Mreže MaMa), je stopnja strinjanja precej visoka.

Tretja osnovna dejavnost Mreže MaMa je razvoj kakovosti mladinskega dela. Preverili smo ali članice verjamejo, da Mreža MaMa prispeva v kakovosti in razvoju mladinskega dela.

MREŽA MaMa PRISPEVA K RAZVOJU KAKOVOSTI MLADINSKEGA DELA.

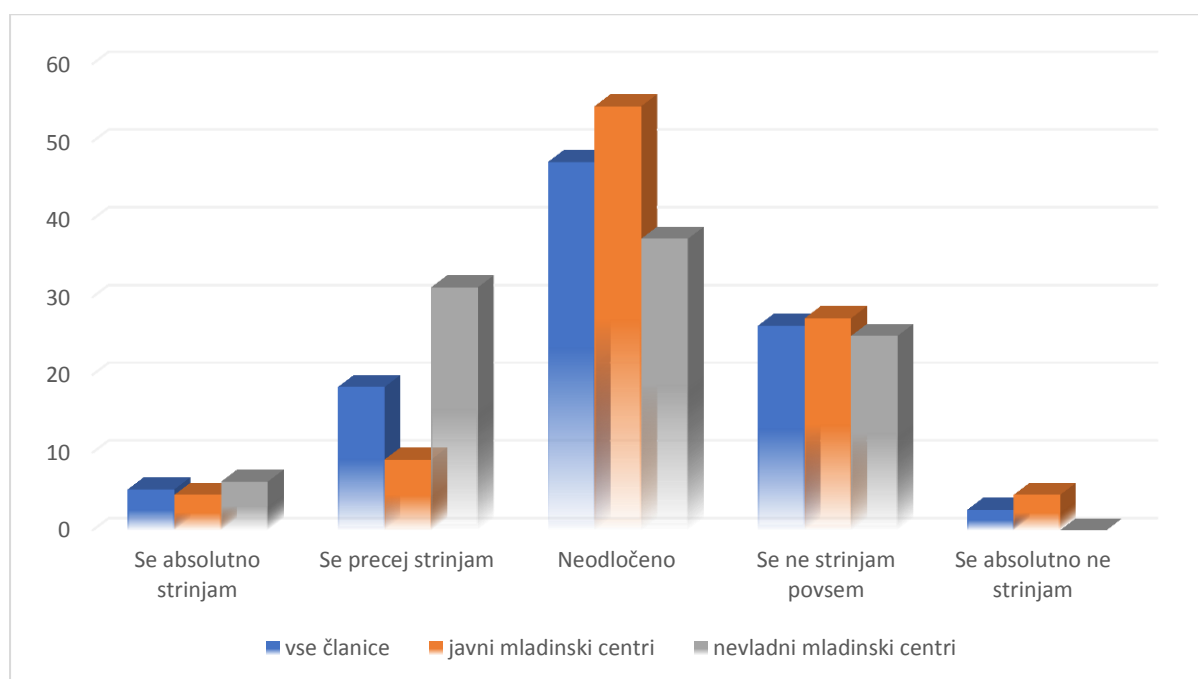
Članice Mreže MaMa verjamejo, da MaMa prispeva k razvoju kakovosti mladinskega dela. S to trditvijo se ne strinja niti ena nevladna organizacija.

Po pregledu zadovoljstva z izvajanjem rednega programa Mreže MaMa članice izkazujejo veliko mero zadovoljstva, pri čemer obstajajo zgolj malenkostne razlike med javnimi in nevladnimi organizacijami. Nekoliko visok je zgolj delež neodločenih članic, kar so lahko kazalniki, da ti člani nimajo vpogleda v naloge Mreže MaMa ali pa spremljanje delovanja mreže nimajo interesa. Če 25% članic ne ve, s čim se ukvarja Mreža MaMa, potem je njihovo članstvo v mreži vprašljivo.

Naslednji sklop vprašanj se nanaša na izjave o spremembah Mreže MaMa. Mreža je namreč v zadnjih letih izvedla kar nekaj vsebin, ki niso del njenih osnovnih dejavnosti in je pripravljena izvajati razširjene dejavnosti tudi v bodoče. Toda ali so člani pripravljeni podpreti te spremembe ali morda menijo, da so spremembe Mreže MaMe kritične?

Da bi dobili vpogled, če člani MaMa na splošno vidijo potrebo po spremembi Mreže MaMa, smo zaprosili za mnenja o bolj ali manj retorični izjavi:

MREŽA MaMa BI SE MORALA SPREMENITI, SAJ SE SPREMINJA REALNOST MLADINSKEGA DELA.

Mnenja o tej izjavi so zelo presenetljiva in bi jih morala Mreža MaMa in članice jemati zelo resno. Niti 24% članic se ne strinja z zgornjo trditvijo, medtem ko bi z našega stališča morala biti vsaka organizacija sposobna obvladati spremembe realnosti mladinskega dela in zato tudi Mreža MaMa.

Toda zakaj se člani ne strinjajo močno?

Ali na splošno ni dovolj volje za spremembe med članicami MaMa? Skoraj 29% članic, ki se z zgornjo izjavo ne strinjajo, tako razkriva skupino članic, ki se ne zavedajo pomena nenehnega razvoja in prilagajanja resničnosti mladinskega dela. Ta skupina predstavlja

potencialno nevarnost za razvoj prihodnosti Mreže MaMa, čeprav dejansko niso v večini. Mreža MaMa se mora zavedati: z enim delom članic ne more stopiti v prihodnost, medtem ko se z drugim delom če vedno oklepa preteklosti. V tem trenutku je del članic, ki se upira spremembam (29%) nekoliko večji od dela članic, ki spremembe podpira (24%). Odločitev ali naj Mreža MaMa sledi spremembam realnosti mladinskega dela, bo v prihodnosti sprejel tretji in največji del članic (47%), ki so trenutno še neodločeni.

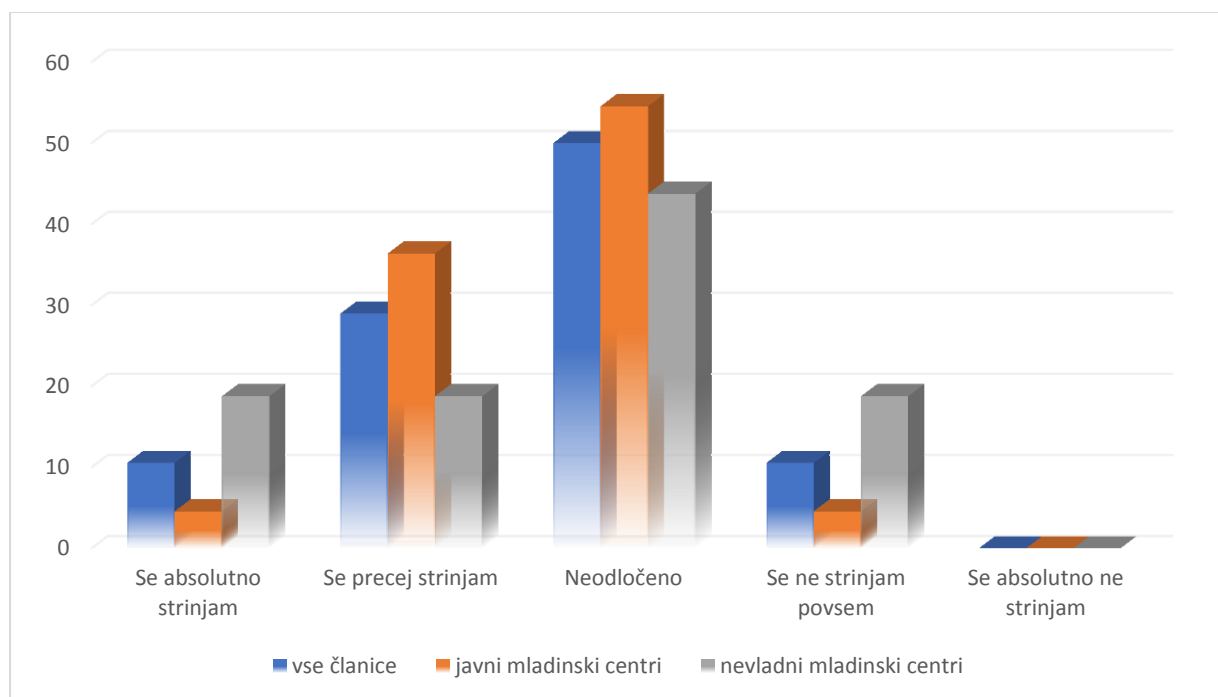
Zgoraj smo že omenili, da

... so članice zadovoljne z izvajanjem osnovnih dejavnosti Mreže MaMa.

... članice izražajo visoko stopnjo negotovosti napram spremembam in prilagoditvam programa Mreže MaMa, ki jih zahteva spremenjena realnost mladinskega dela.

Mreža MaMa bo za razvoj, ki bo obsegal programe izven osnovne dejavnosti, potrebovala članice, ki jo bodo pri novih programih podpirale in pri njih sodelovale. Z naslednjo trditvijo smo preverili, kako prepričane o razvoju in prihodnjem delovanju Mreže MaMa so članice:

MREŽA MaMa BI MORALA IZVAJATI PRETEŽNO AKTIVNOSTI ZA KATERE JE BILA FORMALNO USTANOVLJENA.

Članice si niso povsem enotne ali podpirajo idejo o razširitvi programa Mreže MaMa ali ne. Zgolj zelo majhen del članic (10%) si želi, da mreža ostane pri izvajanju programske sheme, za katero je bila ustanovljena, medtem ko večina (40%) članic spremembe podpira. Vendar pa obstaja največji del članic (50%), ki je pri tej izjavi neopredeljen. Članice, zaradi tako velikega števila neodločenih, niso prepričane ali bi podprle spremembe mreže ali ne.

Že drugič se je pokazala velika stopnja negotovosti članic glede izjave, povezane s prihodno strategijo Mreže MaMa. To si negotovost si lahko razlagamo na tri načine:

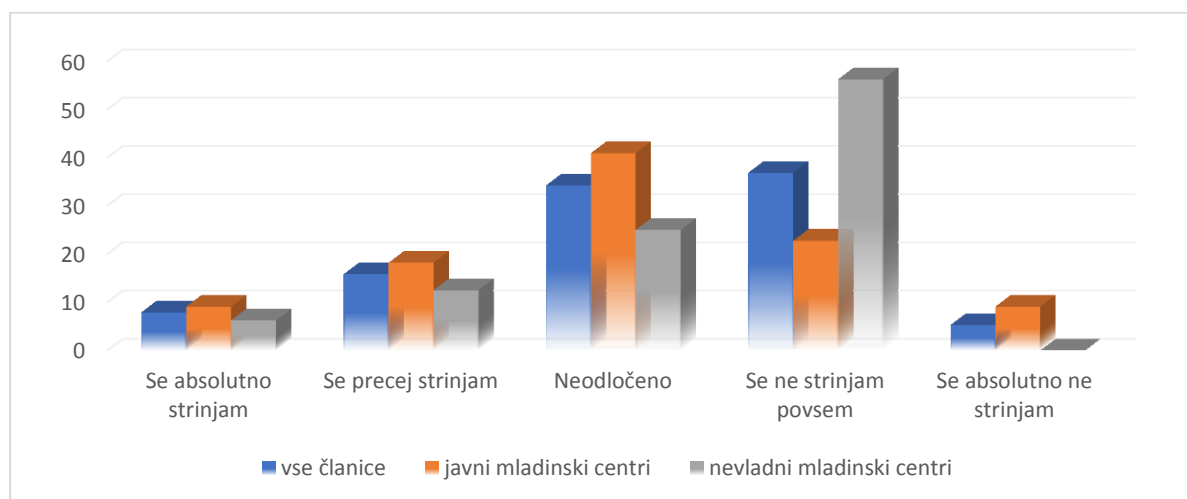
1. Članice nimajo pretirano velike volje za spremembe strategije Mreže MaMa, vendar tega ne želijo jasno izraziti.
2. Mreža MaMa članic ni prepričala o pomembnosti in potrebah sprememb.
3. Članice niso zadovoljne s spremembami, ki jih je Mreža MaMa

V kolikor gre za primer 1, potem smo priča velikemu konfliktu med Mrežo MaMa in njenimi članicami. Dejstvo je, da se Mreža MaMa mora spreminjati, saj se spreminja tudi realnost mladinskega dela, če pa se članica teh sprememb ne zavedajo ali pa jih celo zavirajo, bodo hitro postale zastarele. Spremembe mladine in mladinskega dela se namreč ne bodo zaustavile samo zato, ker določene organizacije nanje niso pripravljene. V najslabšem primeru bi lahko te organizacije zavirale napredek mladinskega dela v Sloveniji, kar pa je v konfliktu z vsaj enim od namenom, za katerega je bila ustanovljena Mreža MaMa.

V kolikor gre za primer 2, potem gre za komunikacijsko težavo. Mreža MaMa se mora vprašati ali ji je uspelo članicam ustrezno pojasniti potrebe za njene spremembe in ali je ustrezno in učinkovito predstavila svojo razvojno strategijo. Spremembe gredo zelo pogosto z roko v roki z negotovostjo in nezaupanjem. Negotovost prinaša strah, ta pa zavrača željene spremembe. Tudi članice bi se morale vprašati ali so resnično skušale razumeti stališča in predloge Mreže MaMa. Morda pa je potreben predvsem čas in prostor za kakovostno razpravo, kjer se nagovorijo vsi strahovi tako članic kot tudi Mreže MaMa. Težave s komunikacijo so običajno rešljive, sploh če oba partnerja skupaj iščeta rešitve in se osredotočita na skupne naloge in cilje.

Primer 3 pa smo preverili s spodnjo izjavo. Prav mogoče je namreč, da članice Mrežo MaMa vidijo kot svojo konkurenco pri črpanju projektnih financ.

PROJEKTNO DELO BI MORALO BITI AKTIVNOST ČLANIC, NE PA TUDI MREŽE MaMa.

Že prej smo videli visoko stopnjo negotovosti in nekoliko večjo odklonskost do sprememb, vendar pa zgornja izjava ponuja drugačno sliko. Delež neodločenih članic pade s 50% pod 35%, medtem ko se zgolj 24% članic strinja, da Mreža MaMa ne bi smela izvajati projektnega dela.

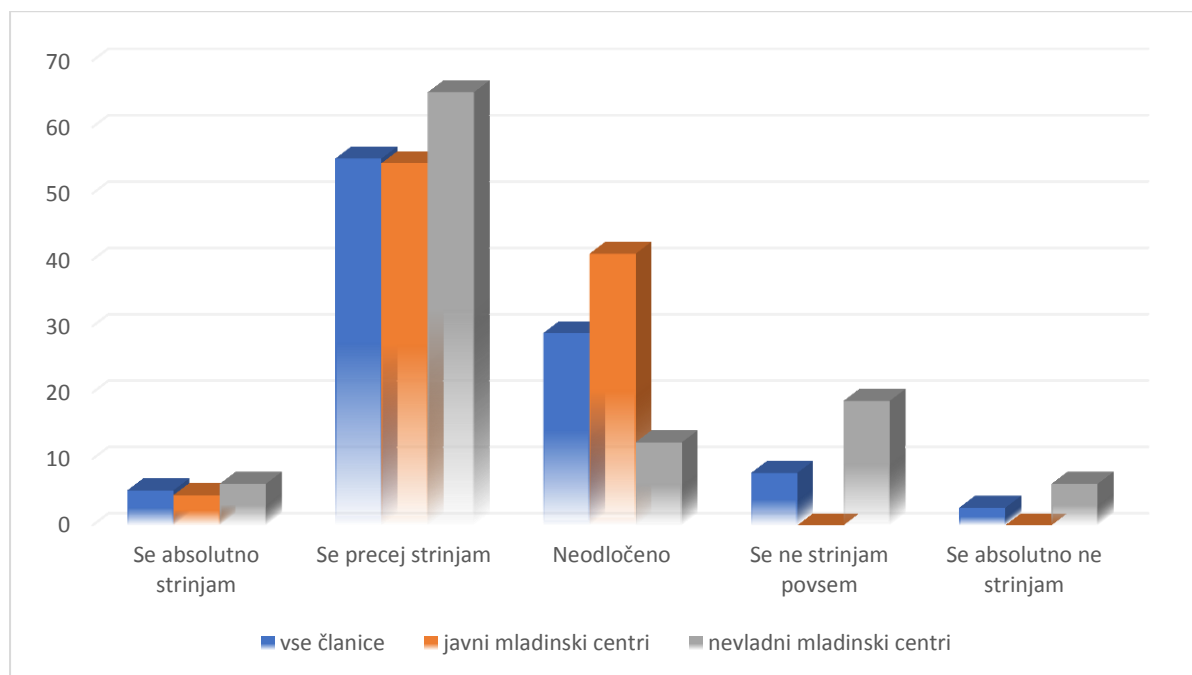
Zasebni se manj bojijo sprememb. – projektno delo je primer. To se je spremenilo. In to so privatni videli bolj pozitivno, kot javni.

Mreži MaMa svetujemo, naj ne podcenjuje moči neodločenih (ali celo nezadovoljnih) članic. Kljub temu, da verjamemo potrebne prilagoditve Mreže MaMa, mora mreža svoje članice prepričati o potrebi za spremembe, preden se te spremembe zgodijo. Osnova za to je ustrezna komunikacija med mrežo in njenimi članicami.

Članicam pa svetujemo, naj prizadevanja Mreže MaMa vidijo kot prednost in priložnosti in ne kot grožnjo. Mreža MaMa je namreč ustanova, ki poskuša prepoznati potrebe mladinskega dela. Če se potrebe po mladinskem delu spreminjajo, imajo mladinski centri, ki to spremembo že zgodaj prepoznajo, veliko prednost.

Mreža, kot je MaMa, ima pomembno nalogo, da svojim članom pomaga pri razvoju in jim omogoča priložnosti za krepitev lastnega razvoja. To počne tako, da izpostavi primere dobre prakse inovativnih članic. Inovacije vodijo k napredku in k modernosti. Prav zato je ključnega pomena, da članice Mrežo MaMa vidijo kot moderno organizacijo, ki gre s v korak s časom. Članice smo zato povprašali za mnenje o sledeči izjavi:

MREŽA MaMa JE MODERNA ORGANIZACIJA.

Skoraj 60% članic se strinja z izjavo, da je Mreža MaMa moderna organizacija, skoraj 11% pa se s tem ne strinja, kar je zelo dober rezultat. Kljub vsemu pa se pojavi prikrito vprašanje v zvezi z nizkim deležem tistih, ki Mrežo MaMa ne vidijo kot moderno organizacijo. Kot bi poleg mreže same in morda teh 11%, ki se ne strinjajo z zgornjo trditvijo, dal pobudo za nadaljnji razvoj Mreže MaMa? Inovacijska moč in pobude običajno ne prihajajo iz članic, ki

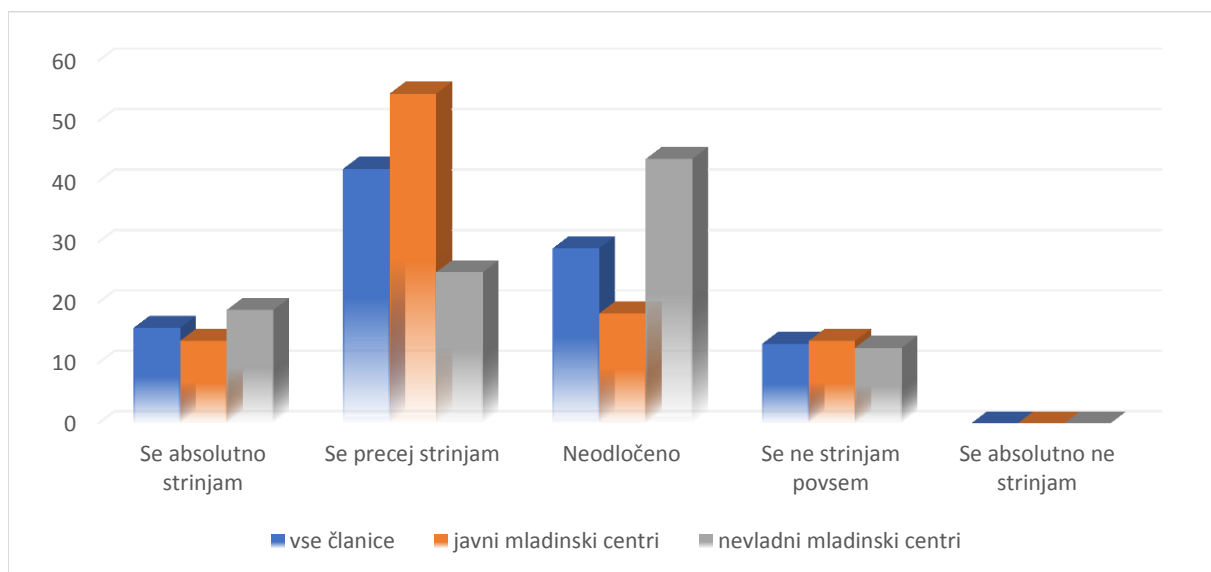

so zadovoljne z razvojem. Zadovoljstvo vse prepogosto ustvarja izjavo: zakaj bi spreminjali? Tako lahko sklepamo, da pobude po spremembi ne bodo prišle iz mladinskega sektorja.

Poleg vseh vprašanj, ki se dotikajo sprememb mladinskega dela in Mreže MaMa, je eden najpomembnejših kazalcev notranjega zdravja pravzaprav ozračje znotraj mreže. Za vpogled v ozračje smo prosili za mnenja o izjavah, povezanih z odnosom med člani in Mrežo MaMa:

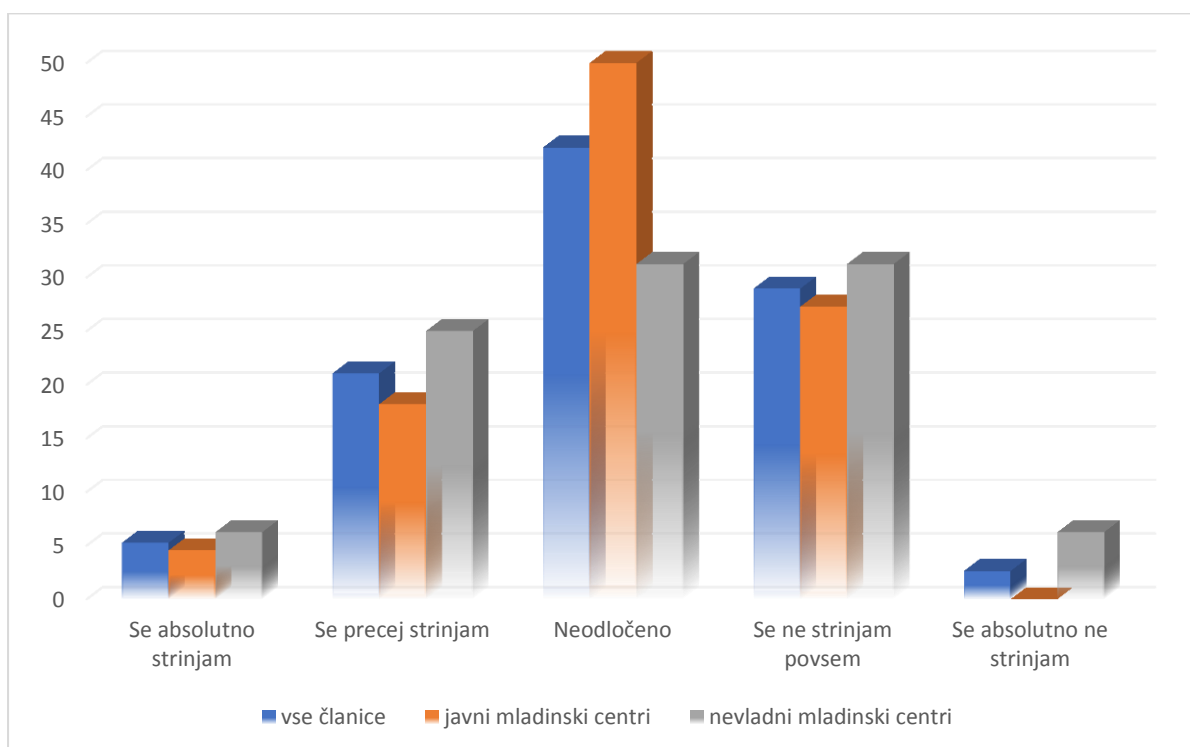

MREŽA MaMa DOBRO SKRBI ZA ČLANICE MREŽE.

58% članic se strinja, da Mreža MaMa skrbi za svoje člane, 13% pa se s to izjavo ne strinja. S to izjavo se javni mladinski centri (67%) bistveno bolj strinjajo kot nevladni mladinski centri (44%), hkrati pa opazimo tudi velik del neodločenih (44%) med nevladnimi mladinskimi centri. Očitno je, da je zaupanje v Mrežo MaMa, ki skrbi za svoje člane, večje v javnih mladinskih centrih.

ČLANICE MREŽE MaMa DOBRO SKRBIJO ZA MREŽO MaMa.

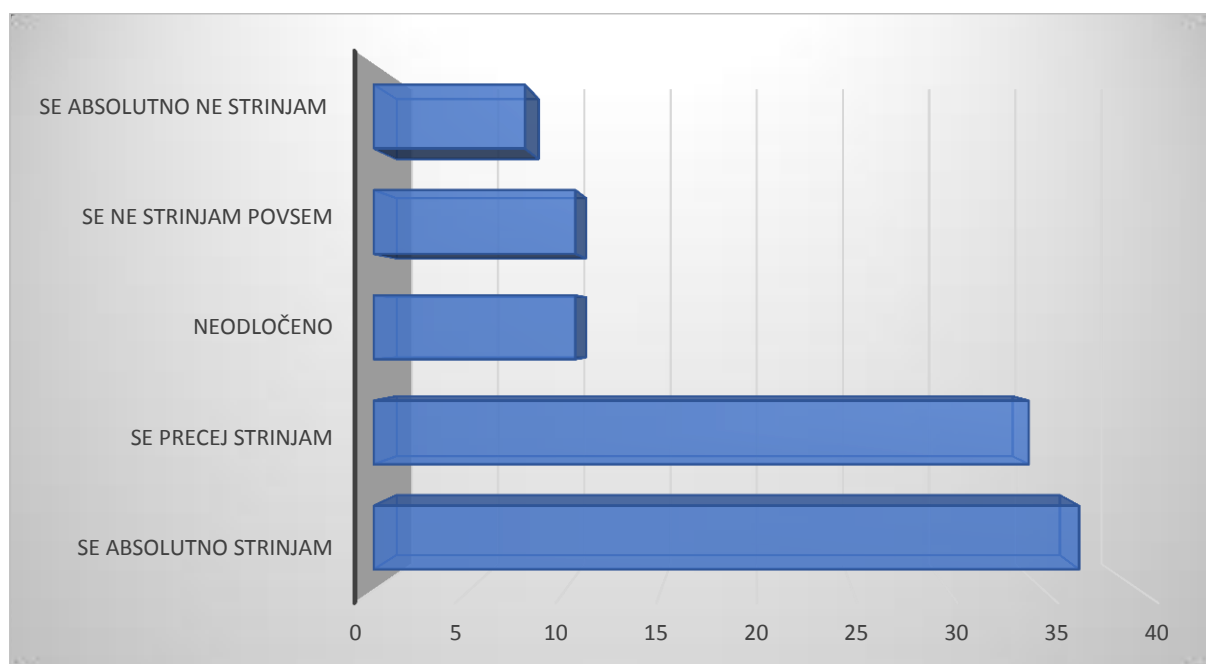

O MLADINSKEM DELU, ZAPOS LJIVOSTI IN METODOLOGIJI

Zaposljivost mladih je že nekaj časa ena od pomembnejših smernic politike z mladinsko delo. Vendar nas zanima ali se članice Mreže MaMa strinjajo, da je ena od nalog mladinskega dela zagotovitev pogojev za razvoj zaposljivost mladih? Preverili smo osnovna mnenja mladinskih centrov o tej tematiki.

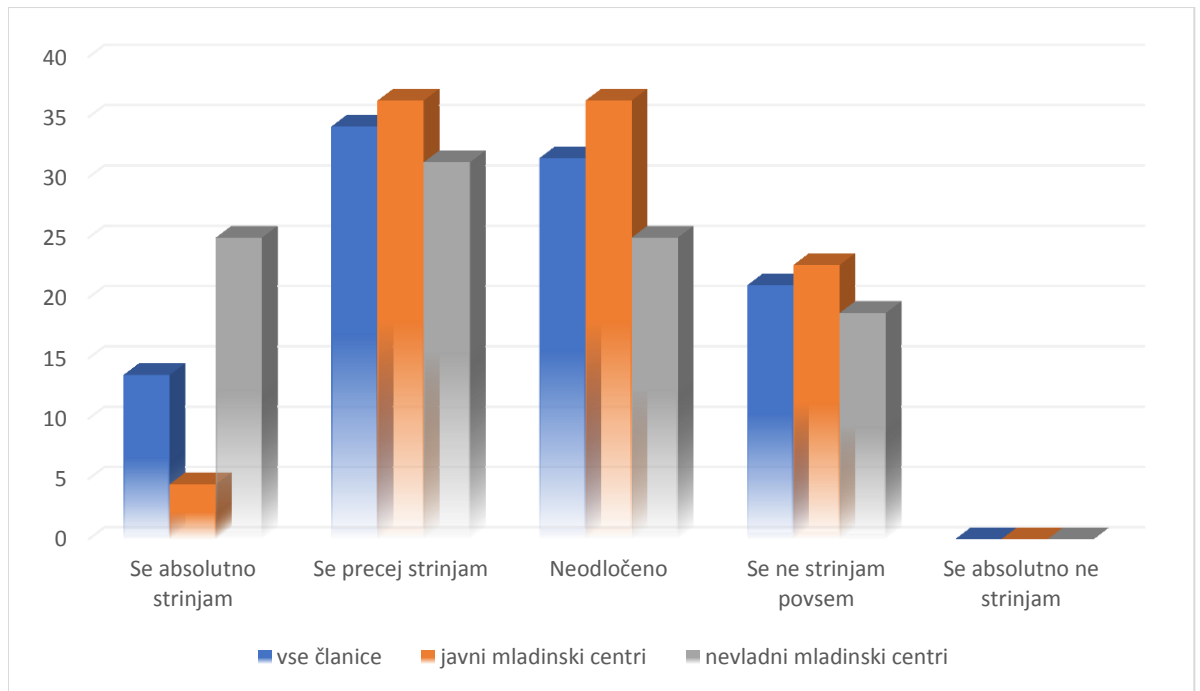
MLADINSKO DELO BI MORALO OKREPITI ZAPOS LJIVOST MLADIH.

Več kot 71 % članic se strinja s to izjavo, pri čemer razlik med javnimi in nevladnimi članicami ni opaziti.

Vendar pa se mladinsko delo osredotoča še na druge teme, ki so mladim in mladinskim delavcem prav tako pomembne. Zato smo preverili, če mladinski delavci menijo, da je zaposljivost mladih postala preveč pomembna za politiko. Zato smo vprašali sledeče vprašanje:

V MLADINSKEM DELU JE VSE PREVEČ POMEMBNA ZAPOS LJIVOST MLADIH.

Več kot 47 % mladinskih centrov verjame, da je tema zaposljivost mladih postala preveč pomembna. Drugih 32 % pa je pri tej izjavi neodločenih. To je pomembno sporočilo politiki, da naj v mladinskem delu vidijo več kot zgolj pripravo na zaposljivost mladine. Nevladni mladinski centri se bistveno bolj strinjajo s to trditvijo (56 %) kot javni (41 %). Ta vprašalnik ni odgovoril na vprašanje, katere teme v mladinskem delu bi morale dobiti več pozornosti, smo pa v nadaljevanju pogledali, kakšni mladinski centri verjamejo, da je zaposljivost mladih preveč pomembna. Da bi to storili, bomo zdaj preverili, ali obstaja povezava med zgoraj navedeno izjavo »zaposljivost mladih je preveč pomembna« in ponujenimi aktivnostim mladinskih centrov.

Mladinski centri, ki menijo, da je zaposljivost preveč pomembna, veliko pogosteje ponujajo oziroma izvajajo naslednje dejavnosti:

z visoko korelacijo:

gledališke dejavnosti

s srednjo korelacijo:

seminarje

delavnice

Manj pogosto ti mladinski centri ponujajo oziroma izvajajo naslednje dejavnosti:

z visoko korelacijo:

informacijske dejavnosti

s srednjo korelacijo:

prostočasovne aktivnosti

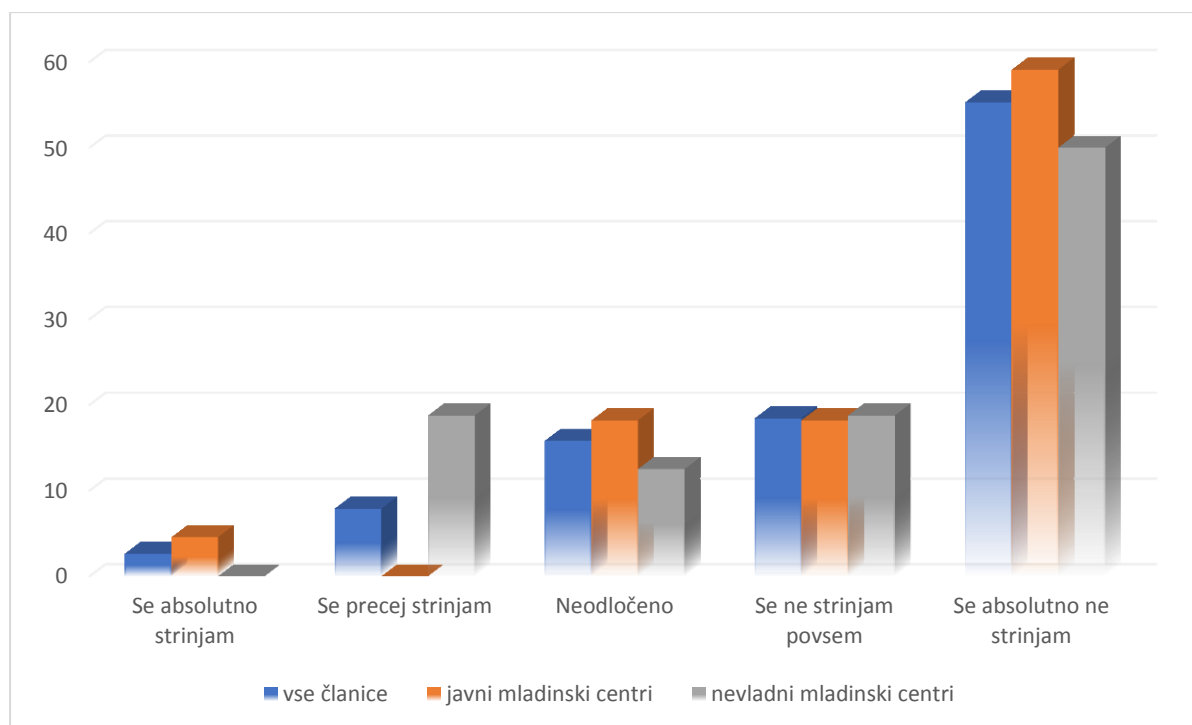
digitalno mladinsko delo

kreativne dejavnosti

Zanimala nas je stopnja prepričanosti v metodologijo mladinskega dela. V ospredju smo si na eni strani zastavili zadovoljstvo s statusom quo in na drugi strani potrebo po spremembah metodologije.

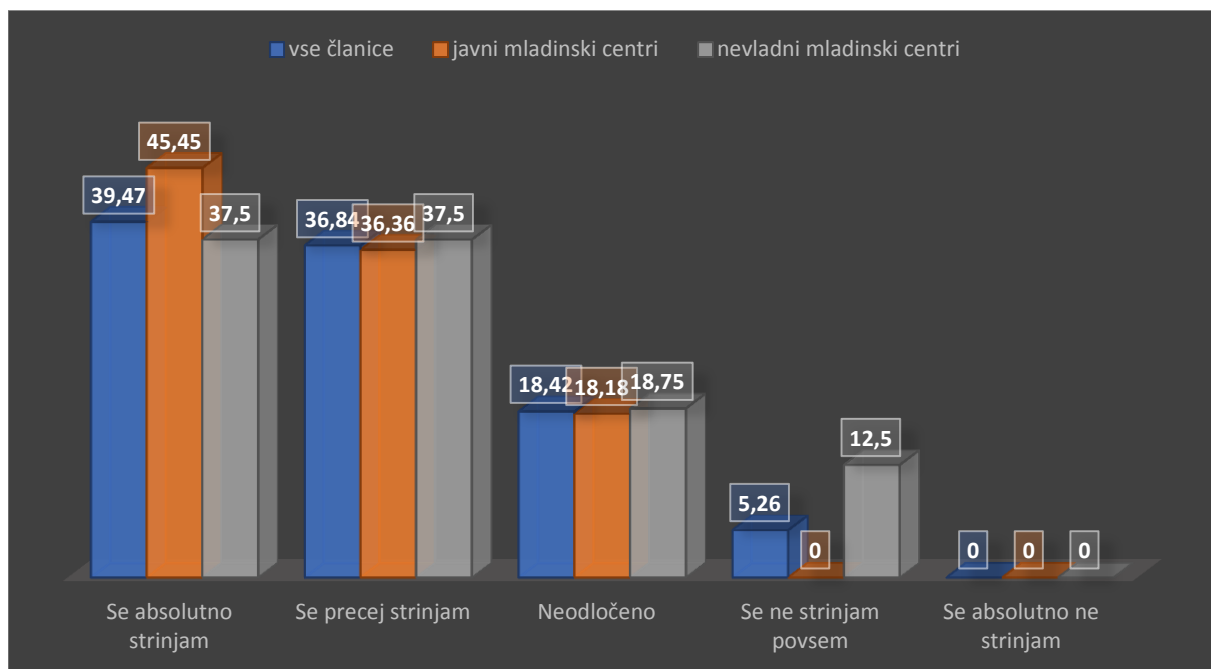
Ker mladinsko delo temelji predvsem na neformalnem izobraževanju, smo želeli vedeti, ali mladinski delavci po večletnih izkušnjah še vedno verjamejo v neformalno učenje in s tem povezane pristope.

NEFORMALNO UČENJE JE ZASTAREL KONCEPT.

Skoraj 74% se ne strinja z izjavo, da je neformalno učenje zastarel koncept. Ne glede na to, ali so javni ali nevladni, velika večina članic Mreže MaMa verjame v koncept neformalnega učenja. Kljub temu, da mladinski delavci in mladinski centri verjamejo v svoje poslanstvo in neformalno učenje, pa se časi in ciljna skupina nenehno spreminjajo in s tem zahtevajo nenehno nadgrajevanje metodologije. Preverili smo mnenje mladinskih centrov o tem.

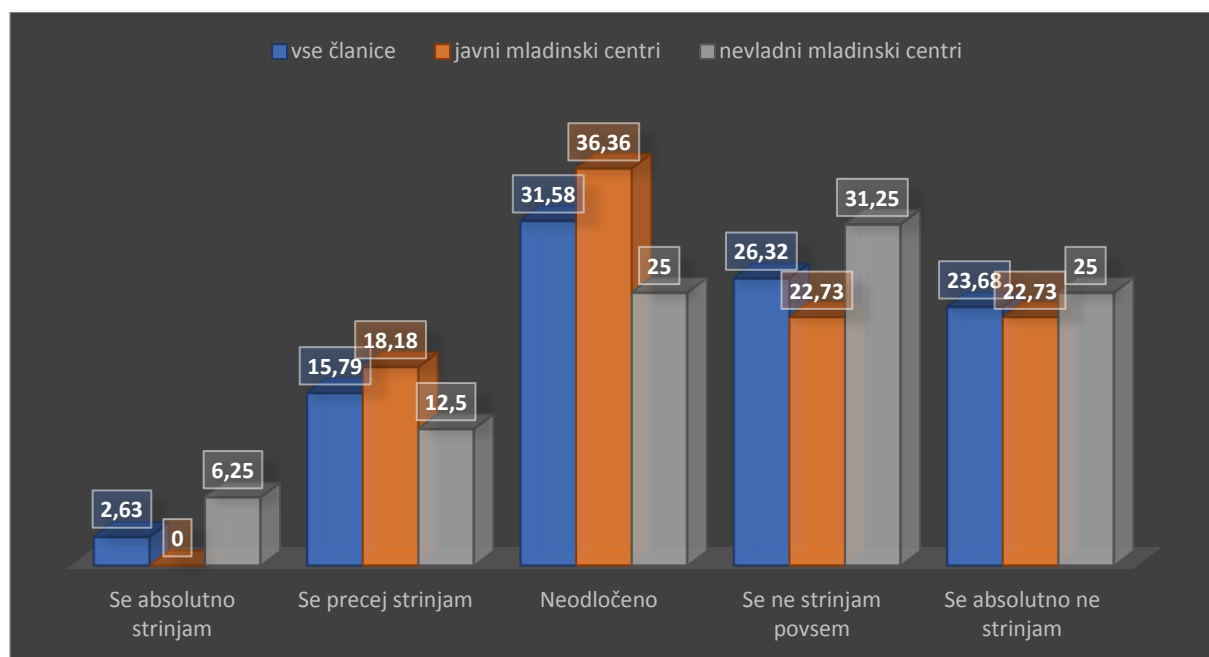
*MLADINSKO DELO MORA VES ČAS NADGRAJEVATI IN DOPOLNJEVATI
METODOLOGIJO DELA.*

S 76% se strinja, da mora mladinsko delo nenehno nadgrajevati metodologijo. S to trditvijo se ne strinja niti en javni mladinski center, medtem ko se 12,5% nevladnih mladinskih centrov s to trditvijo ne strinja povsem. Toda več kot 18% neodločenih članov kaže, da ne smemo zanemariti stopnje negotovosti glede izjave, pri čemer je odgovor iz poklicne perspektive lahko samo "Da, se strinjam!".

Z namenom smo postavili nekoliko provokativno vprašanje po mnenju:

MLADINSKI DELAVCI UČIJO PRIHODNJE GENERACIJE Z ORODJI IZ PRETEKLOSTI.

Natančno 50 odstotkov članic se z zgornjo izjavo ne strinja, kar je manj od pričakovanega. Skoraj 32% jih je do izjave neodločenih, več kot 18% pa se jih z izjavo celo strinja. Očitno je, da obstaja velik del članic, ki ni zadovoljen z metodološkim prilagajanjem dela mladih danes.

Do sedaj smo videli, da ...

- ... mladinski centri so prepričani z neformalnim pristopom.
- ... mladinski centri vidijo potrebe po nenehnem nadgrajevanju metodologije.
- ... mladinski centri razširijo svoje mnenje o prilagoditvi metodologije v YW.